

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 30

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 3 d'abril del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2153/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Duran i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beques de formació en l'àmbit europeu. 1311
 - 2) RGE núm. 2313/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada de llaços dels centres educatius. 1311
 - 3) RGE núm. 2163/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció del sector públic. 1313
 - 4) RGE núm. 2152/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xarxa Tetraib. 1314
 - 5) RGE núm. 2146/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sentència de l'expresident Jaume Matas. 1315
 - 6) RGE núm. 2148/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a introducció d'ordinadors portàtils a les aules. 1316
-
-

- 7) RGE núm. 2161/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals. 1317
- 8) RGE núm. 2155/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira turística de Moscou. 1318
- 9) RGE núm. 2160/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral i ocupació. 1319
- 10) RGE núm. 2154/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb l'EBAP per a la formació de funcionaris a Menorca. 1320
- 11) RGE núm. 2157/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtuts Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Mesa de l'habitatge. 1320
- 12) RGE núm. 2159/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suspensió cautelar de l'apujada de sous. 1321
- 13) RGE núm. 2151/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni per a la informatització del transport públic de Menorca. 1322
- 14) RGE núm. 2150/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contingut de la memòria justificativa per a l'harmonització de llocs de feina a la CAIB. 1323
- 15) RGE núm. 2156/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la Mesa de seguiment de l'economia balear. 1324
- 16) RGE núm. 2158/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de Palma de Mallorca com a zona de gran afluència turística. 1325
- 17) RGE núm. 2147/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures de Rajoy. 1326
- 18) RGE núm. 2164/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals (I). 1327
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1571/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Consell de Política Fiscal. 1329
- III. MOCIÓ RGE núm. 2084/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sobre l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1391/12. 1333
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 1590/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre el patrimoni. 1340
- 2) RGE núm. 3983/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria immediata de la Conferència de presidents. 1345
- V. INFORME** sobre el compliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici del 2011. 1350
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam el plenari d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2153/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Duran i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beques de formació en l'àmbit europeu.

Primera pregunta RGE núm. 2153/12, relativa a beques de formació en l'àmbit europeu, que formula la diputada Sra. Margalida Duran i Cladera del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Bon dia. Gràcies, Sr. President. Avui en el moment actual de crisi econòmica i on la taxa d'atur juvenil ha arribat a un nivell molt alt, molt preocupant, el coneixement i la formació són les claus per estar millor posicionats per a una sortida laboral de cara al futur.

En l'era de la globalització, on els joves balears han de competir amb la resta de la Unió Europea, és necessària una capacitació de qualitat en dimensió també europea. El Centre Balears Europa és un referent dins la nostra comunitat, amb tot allò que té a veure amb el coneixement i difusió dels afers europeus i els beneficis generats, possibilitant al mateix temps l'increment de la presència i la influència política de les Illes Balears a Brussel·les.

El passat dia 22 de març, el butlletí oficial de la comunitat, va publicar la convocatòria de quatre beques per a titulats universitaris, en llicenciatura o estudis de grau, que vulguin adquirir una experiència formativa de caràcter pràctic a Brussel·les. La durada és d'un any prorrogable i estan dotades de 1.200 euros mensuals bruts, més 200 euros bruts mensuals per a formació complementària.

Els becaris tendran l'oportunitat d'assistir a reunions en el Parlament Europeu, audiències públiques i seminaris organitzats per la Comissió Europea, fins i tot, a reunions del Consell de la Unió Europea coneixent de primera mà el procés decisor de la Unió Europea.

Per tot l'esmentat, quins objectius persegueix la Conselleria de Presidència impulsant la convocatòria de beques de formació en l'àmbit europeu per part del Centre Balears Europa?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Muy buenos días a todos. Con la convocatoria de estas cuatro becas para la formación de licenciados y grados universitarios en el ámbito europeo, tuteladas por el Centro Balears Europa, la Conselleria de Presidencia pretende contribuir a la formación y al crecimiento profesional de los becarios.

Como hemos apuntado en diferentes ocasiones, el Govern de les Illes Balears es consciente de que invertir en la sociedad del conocimiento es garantizar el incremento de la competitividad. Por eso, aunque estemos en este entorno económico complicado, intentamos conciliar la contención del gasto con la inversión en formación.

El Consorcio Balears Europa seguirá haciendo la labor de mecenazgo con los jóvenes en su oficina de Bruselas, que es una buena oportunidad para que jóvenes licenciados puedan vivir un año en la capital europea, donde se toman la mayoría de decisiones que tanto nos afectan. Y allí podrán conocer el funcionamiento público de estas instituciones de primera mano. Estos becarios harán un seguimiento práctico de todas las políticas europeas, pero especialmente de todas aquellas que afecten a los intereses de Baleares. Igualmente se pretende también la formación en idiomas.

En definitiva, Sra. Diputada, las becas del Centro Balears Europa son otra expresión veraz del papel destacado que el Govern de les Illes Balears quiere jugar en el escenario europeo. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2313/12, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada de llaços dels centres educatius.

Segona pregunta RGE núm. 2313/12, presentada en substitució de la RGE núm. 2162/12, relativa a retirada de llaços dels centres educatius que formula la diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, creu que va ser oportú retirar els llaços amb la senyera dels centres educatius el dia de la vaga general?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. El dia de la vaga general gairebé el 95% dels serveis centrals de la conselleria feien feina, el 74% de professors de secundària pública també i el 90% de concertada, quasi tothom feia feina.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el dia 29, i segueix, va enviar els serveis de manteniment als centres educatius per retirar, sense mesures de seguretat, els llaços que feia pocs dies havien estat penjats. Per cert, actuarà sempre amb la mateixa diligència i celeritat per arreglar la calefacció, els serveis sanitaris, les goteres que també li demanen i no fa?

Es va ordenar aquesta retirada de llaços justificant adoctrinaments, ideologies, manifestacions polítiques que no ha explicat. Són afirmacions que si no van acompanyades d'explicació, han de rebre el qualificatiu de calúmnies i ningú no pot acceptar que hi hagi governats que siguin calumniadors. Els llaços, com tots sabem i vostè no pot fer-se el distret i ignorar-ho, els llaços són recordatoris que es fan respecte de qüestions de gran importància perquè la ciutadania i els governants les prenguin en consideració. No són banderes de cap país i en tenim molts d'exemples, el de la SIDA, el del càncer de mama, ... El llaç de l'estendard del Rei en Jaume recorda que la Mallorca que avui som va començar amb les seves aportacions: la llengua catalana, la religió catòlica, el dret civil, que en la natural evolució, totes tres continuen avui vigents aquí. Són una realitat i patrimoni de molts de ciutadans de les illes. Aquest llaç recorda una realitat contra la qual no poden governar, que és el que fan. Els governants han de governar a favor dels ciutadans, mai en contra. I vostè, enlloc de diàleg ha optat per la confrontació.

Les seves actuacions, la seva política lingüística no beneficien ningú i van en contra de l'interès i el sentiment de moltes persones. Ha perdut tota la credibilitat amb la seva actitud radical, Sr. Conseller. Li demanam que ingressi en el redol dels bons governants i de la gent honesta, que abandoni aquesta pràctica sectària que va en contra d'una gran part de la ciutadania. Li deman que deixi d'atacar la nostra llengua. Li deman que no continuï atacant la bona convivència que fins ara hem tengut. Aquesta qüestió li ha fugit de les mans, Sr. Conseller. No veu que com més enfora dugui aquesta croada, més confrontació recollirà? No veu que no pot fer callar la veu dels mallorquins? Ho han intentat d'altres governants, de nefasta memòria, i vostè tampoc no ho aconseguirà, perquè la raó no està del seu costat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Miri, en primer lloc i d'entrada li diré que diferencii la paraula "honrada" de la paraula "honest", si sap la diferència del diccionari.

(Remor de veus i petit aldarull)

És que la paraula "honest" fa referència a les *partes pudendas* i "honrada" al comportament. Supòs que volia dir honrada.

En tot cas, allò que acaba de dir és un enfilall de bajanades, de bajanades, que deim en bon mallorquí!

(Aplaudiments i aldarull)

Si em permet l'expressió. En segon lloc, la bandera catalana, la quatribarrada, forma part de la senyera d'una sèrie de països de parla catalana, que es diferencien amb estandards, que són propis i que es poden posar a les façanes dels centres educatius. El que vostè sap que representa aquest llaç ho sap perfectament, perquè si no es volgués representar mitjançant aquest llaç no es faria, representa alguna cosa més que la nostra senyera, que no és a cap centre educatiu, per cert, i que m'agradaria que hi fos. La senyera amb l'Almudaina, que estic esperant que la posin i la posaran tots els directors.

Jo no tenc res a dir contra l'opinió de cap persona, ni crec que cap persona del meu partit tenguí res a dir sobre les manifestacions de qualsevol, però el que no volem és que en els centres educatius, i els ho repetesc cada dimarts, vostès facin la política que no poden ni fan aquí. Pretenen traslladar al Parlament el debat d'aquí!

(Alguns aplaudiments)

En segon lloc també els dic que vostès convendria que llegissin un article interessantíssim del Sr. Ramon Aguiló, exdirigent socialista, que els parla dels compromisos...

(Remor de veus)

Sí, sí, llegiu-lo. ... que parla dels compromisos dels partits que guanyen les eleccions i que els han de complir. No volem res més! No volem res més que respectar-ho...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Com quan el PSM va tenir la Conselleria d'Educació, durant el primer pacte, va avançar en la seva política lingüística i va modificar l'esperit del Decret del 97. En el segon pacte ja no els donaren la Conselleria d'Educació... A Catalunya tampoc...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

...perquè vostès és ben necessari que facin (...). Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2163/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reducció del sector públic.

Tercera pregunta RGE núm. 2163/12, relativa a reducció del sector públic, que formula la diputada Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, pot explicar en quina fase es troba actualment la reducció del sector públic?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, el Govern va aprovar la primera fase que, com vostè sap, inclou una reducció de consorcis, una integració, una extinció, una realització de plans de sanejament de totes les empreses públiques i una reestructuració. Aquesta fase ja està en marxa i està en el primer moment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies. Sr. Aguiló, el Consell de Govern certament ha aprovat un document que anomena primera fase del projecte de reestructuració del sector públic instrumental, que es limita a intercalar unes línies a cada punt del mapa del sector públic instrumental que havíem elaborat l'any passat. Dues pàgines que ara s'han convertit en quatre.

De ver creu que això és seriós? Ni un ni altre document es poden qualificar com a plans d'actuació per la pobresa del seu contingut. No identifiquen els problemes a solucionar. No contenen objectius verificables. No indiquen els recursos necessaris, ni els obstacles a contrarestar. No estableixen cap estratègia. No identifiquen les accions que s'han de dur a terme per assolir els objectius fixats, no hi ha objectius, ni les periodifiquen en el temps. Res d'això no contenen els documents que han aprovat.

No s'explica que s'hagi duit a aprovació del Consell de Govern un document tan pobre com aquest, Sr. Aguiló, quatre fulles que contenen afirmacions que a més resulten ser falses, perquè cap de les actuacions que es reflecteixen aquí no s'han duit a terme. No s'ha extingit cap organisme, ni s'ha fusionat encara cap societat, ni s'ha dissolt cap societat. Res del que conté no s'ha dut a terme a hores d'ara, però s'ha aprovat pel Consell de Govern. Aquí diu: s'extingeix l'organisme autònom tal, es fusiona la societat mercantil tal, però no s'ha extingit i ho posen en present.

La nostra conclusió, Sr. Aguiló, és que encara som a la fase zero, no a la primera fase, Sr. Vicepresident, sinó a la fase zero. Fa deu mesos que governen i som a la fase zero de reducció del sector públic. L'altra conclusió és que la reducció es du a terme sense planificació, sense transparència, sense complir les previsions legals, només amb acomiadaments i anuncis d'acomiadaments, creant alarma entre els treballadors públics que no tenen cap garantia que es compleixin els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat en la política de personal que es du a terme.

I vostès, Sr. Aguiló, s'omplen la boca de bona gestió, de seguretat jurídica i d'ortodòxia, però no compleixen les previsions de la Llei del sector públic, Sr. Vicepresident. En el seu documents no se reflecteixen els ens que se consideren necessaris per executar els serveis corresponents, no es reflecteixen les dotacions de personal adequat, no es reflecteix la qualificació que aquest personal ha de tenir, ni les mesures de control aplicables. I això són els mínims que marca la Llei del sector públic, Sr. Vicepresident.

I, sobretot, no fan cap previsió de costos, ni de reducció de la despesa i els números no surten, Sr. Aguiló. Bones intencions i molts d'anuncis, però cap resultat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, vostè supòs que voldrà que complim les normes i la llei, per tant, complir les normes i la llei és seguir tota una sèrie de procediments. Primer, s'han de canviar els estatuts. Segon, s'han de modificar les qüestions normatives internes. I tercer i molt important, s'ha de fer una reestructuració de totes aquelles empreses que s'han de fusionar, això és importantíssim. I li ho dic perquè vostès varen fer qualque fusió, però aquesta fusió va ser únicament i exclusivament sumar, afegir, allà hi havia dues empreses, s'ajunten. I si hi ha dues administratives, una de cada. I si hi ha dos recepcionistes, un de cada. I així, *suma y sigue*. Això és el que vostès varen fer.

S'ha de fer una reestructuració profunda i aquesta s'ha de fer empresa per empresa, conjunt d'empreses per conjunt d'empreses. Això és el mapa, evidentment el mapa ho assenyala, però després hem d'anar al bessó, a la situació. I aquesta sí que requereix ortodòxia administrativa i aquesta és la que s'està aplicant. I això fa que a hores d'ara ja tenguem les passes donades perquè sigui una realitat la reducció a pràcticament la meitat d'empreses públiques. A final d'any podem tornar parlar i vostè veurà i podrà comprovar com efectivament això s'ha duit a terme i s'ha duit a terme complint tots els requisits legals i salvaguardant tots els drets de totes les persones que fan feina en el sector públic instrumental.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2152/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xarxa Tetraib.

Quarta pregunta RGE núm. 2152/12, relativa a Xarxa Tetraib que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Actualmente existe la imperiosa necesidad de administrar eficientemente los recursos públicos en todas las áreas, gestionando mejor el dinero del contribuyente y realizando una función de eficiencia en el funcionamiento de la administración. Ante situaciones de alarma, catástrofes, accidentes y cualesquiera en que se requiera la actuación de diferentes cuerpos de seguridad, protección civil, bomberos, etc., se hace necesario y además es deseable mejorar la eficiencia de estos servicios y agilizar así como coordinar las comunicaciones entre estos que en condiciones

extremas y con la movilidad que requieren los agentes en las situaciones de riesgo que desarrollan pueden ser dificultosas.

Dotar de un sistema de comunicaciones y localización único a los cuerpos y fuerzas de seguridad, protección civil y bomberos, será sin duda una ventaja frente al inconveniente de sistemas heterogéneos, sin coordinación ni unidad alguna, todo para agilizar el tiempo de respuesta en situaciones que requieren urgencia. El coste obviamente también es un elemento absolutamente fundamental, debemos ser capaces de hacer más con menos.

Así y por eso, Sr. Conseller de Presidencia, ¿qué beneficios supone para nuestra comunidad autónoma la reciente puesta en marcha de la red Tetraib?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, la red Tetraib nace con el objetivo de dotar a nuestra comunidad autónoma de una red propia de comunicaciones para coordinar mejor y de una forma mejor y más eficiente los cuerpos de seguridad y de emergencias, que son los encargados de gestionar las situaciones de crisis.

Los beneficios que esta red ofrece son, como usted muy bien ha dicho, coordinar mejor todos estos cuerpos de seguridad y de emergencias, también ofrece unas mejores prestaciones básicas y además, reduce de una forma muy considerable el coste económico. Por otra parte permite dar servicio a más de 3.000 usuarios que en nuestra comunidad abarca el conjunto de los efectivos tanto de emergencias como de seguridad, que son los usuarios potenciales. También quiero destacarle que permiten la localización GPS de todas las personas, de todos los usuarios que participan en cualquier tipo de emergencias, con las ventajas de seguridad que todo ello conlleva. Permite también la grabación de comunicaciones.

En este momento está en fase de pruebas, en concreto en Menorca hay una cobertura del 80%, en Formentera del cien por cien y en Mallorca del 56%. Esperemos que en verano la cobertura pueda ser del cien por cien en todas las islas. En estos momentos, como digo, a través del Ibanat, ya estamos haciendo pruebas para asegurarnos que esta red funcionará perfectamente. En cualquier caso, esta red garantiza el servicio público estable y seguro y además produce unos efectos de una reducción de gastos muy considerable.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 2146/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sentència de l'expresident Jaume Matas.

Cinquena pregunta RGE núm. 2146/12, relativa a sentència de l'expresident Jaume Matas, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. L'Audiència Provincial de Palma ha condemnat a sis anys de presó l'expresident del Govern, qui fou president del PP durant anys, el Sr. Jaume Matas. És la primera sentència d'un rosari de casos judicials que afecten governs del PP.

A vostè, Sr. Conseller, que tant li agrada parlar de les herències rebudes i de posar-nos com a model la manera de gestionar del PP, li deman una valoració d'aquesta sentència, una sentència que ens ha aclarit molt com funciona el PP, té molta tela per tallar només de les referències al profit polític que en treia el partit.

Però avui, Sr. Gómez, m'interessa sobretot un punt, que aclareixi què fa comptes fer respecte del cas de l'Agència Balear de Notícies, aquella agència del Sr. Alemany posada a nom dels nebots, que servia per fer un diari digital privat, "un mitjà afí al PP" diu la sentència. El Govern va atorgar una subvenció de 450.000 euros a aquesta agència, i la sentència considera provat que se'n desviaren molts, molts. Per això l'Audiència reserva explícitament a la comunitat autònoma les accions per rescabalar els doblers.

Jo li deman, què faran vostès, Sr. Conseller? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchísimas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, nosotros haremos lo que venimos diciendo que íbamos a hacer, es decir, de esta sentencia ya dijimos que no haríamos valoraciones y además la acatamos y la respetamos. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Però la sentència diu que habilita la comunitat autònoma, l'administració autonòmica a demanar tot el que s'hagi pogut derivar de l'Agència Balear de Notícies, el que s'hagi pogut tudar. L'Agència Balear de Notícies, Sr. Conseller, era una presa de pèl, una presa de pèl des del primer dia, si no li queda clar llegeixi la sentència o demani-li-ho al Sr. Camps, demani-li-ho al Sr. Camps que hi era, que com apunta la sentència no era redactor, no era periodista, la seva activitat era recopilar notícies de Menorca i facturava, facturava. I ho degué fer bé perquè el varen fer conseller a Menorca.

No en sabia res del muntatge entre ABN i Libertad Digital? No en sabia res de res de la trama? Però sobretot, tornarà els doblers? Això és el que més ens interessa al nostre grup, tothom tornarà els doblers? Els va tornar l'administrador únic, com vostè sap, el Sr. Mateo Oliver, els va tornar a l'agència, però encara no els té la Tresoreria de la comunitat autònoma.

Per això, li torn a demanar, Sr. Gómez, i li agrairia clarament una resposta, és una *yes-no question*, recuperaran els milers i milers d'euros que el Govern va donar a una agència de notícies que només servia a interessos particulars i a interessos polítics del PP? Avui, amb els temps que vivim, és un missatge més necessari que mai. Els ho reclamaran, Sr. Bauzá, o els ho perdonaran *por los buenos tiempos*?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, yo creo que en esta cámara ya le he contestado a una pregunta parecida y le dije que este gobierno reclamará, ante quien sea y donde sea, los intereses de esta comunidad autónoma, se lo dije y lo sigo manifestando, pero se hará cuando proceda, cuando toque, pero usted no se preocupe que nosotros defenderemos estos intereses, como le he dicho. Y en cuanto a la sentencia lo que le he dicho siempre, la acataremos y la respetaremos.

En cualquier caso, quiero decirle que nuestra postura será la misma ahora como en un futuro, si el día de mañana a ustedes alguna persona de su grupo o de su partido se encontrase en una situación parecida, la postura nuestra sería idéntica, de respecto absoluto a la sentencia. En cualquier caso, ya que usted me ha hecho referencia a que siempre les achacamos la responsabilidad de lo que sucede, yo creo que es evidente y desde luego lo que yo iría pensando en algún momento es ya que ustedes salgan y pidan disculpas por el daño que han hecho a esta comunidad autónoma por haber gestionado esta comunidad de la forma que la han gestionado, que precisamente por esa gestión nos encontramos en la situación en que estamos. Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 2148/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a introducció d'ordinadors portàtils a les aules.

Sisena pregunta RGE núm. 2148/12, relativa a introducció d'ordinadors portàtils a les aules, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats. Les propostes del Ministeri d'Educació consideren necessària una iniciació primerenca a les tecnologies de la informació i la comunicació amb un pla d'implantació i d'incorporació a la pràctica docent que impliqui un suport tècnic especialitzat, programes de formació al professorat i equipament dels centres. Es volen actualitzar els continguts bàsics de les etapes educatives, segons les exigències generades per la societat de la informació i de la comunicació. Informes dels tècnics d'Educació assenyalen que les noves tecnologies no deuen suposar mai una substitució dels coneixements sinó una addició. Són, això sí, necessàries a la societat actual, però no la panacea.

Els coneixements són adquirits en hores presencials de formació, però molta pràctica individual. Per tant, el procés d'avaluació hauria d'evolucionar d'un criteri on es valora el nombre d'hores d'assistència a classe a la mediació efectiva del coneixement adquirit. Fa falta incloure les noves tecnologies com una eina per a totes les àrees i han de treballar-se de forma transversal com un replantejament general del currículum. La implantació dels ordinadors a l'aula és un procés natural assumit pels centres docents i el professorat per aportar millores a les metodologies establertes en les concrecions curriculars treballades pels claustres durant els passats cursos. És evident que la professionalitat dels cossos docents farà que s'incorporin aquests nous instruments de forma òptima per millorar substancialment la impartició del currículum i el procés d'avaluació de l'alumnat durant el temps que es troba a l'aula.

Malgrat ja hi ha procediments formals per fer un seguiment de la implantació i avaluació de l'ús del material informàtic a l'aula tots som conscients que assignar un ordinador a cada alumne implica un esforç d'inversió pedagògica i formació tècnica suplementària per part de tothom, famílies incloses. Per tant, Sr. Conseller, s'ha valorat per part de la Conselleria d'Educació la introducció d'ordinadors portàtils a l'aula per millorar l'aprenentatge de les tecnologies de la informació i de la comunicació?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Diputat. Efectivament, des que el 2009 el Ministeri d'Educació va incorporar, conjuntament en col·laboració amb les comunitats autònomes, un programa, que es diu Escuela 2.0, d'incorporació de *notebooks*, aquests petits ordinadors, a cinquè i sisè de primària i a primer i segon d'ESO, juntament amb un ordinador de professor i pissarra digital, s'ha fet un avanç d'allò que es considera la segona fase d'informatització. La informatització de l'escola, vostè com a docent i molts d'anys en el sector recorda començar amb aquells projectes Atenea amb introducció d'ordinadors dins aules informàtiques, la segona fase avui en dia va a apropar la informàtica dins l'aula.

És veritat que en la meua opinió a aquest pla, que em pareix un pla interessantíssim, li va fer falta un pla de formació del professorat més ampli, com ho han reconegut moltíssims de docents i d'entitats i de sindicats perquè el professor hi ha hagut de posar molt de la seva part, però ha estat un avanç.

Arran de tota la situació que hi ha actualment, quan ja hi ha instal·lat tot el parc de cinquè, sisè, primer i segon d'ESO i el pla complementari a centres concertats, el ministeri, concretament l'Institut Nacional de Tecnologies Educatives i de Formació del Professorat, ha tret un concurs al qual li ha correspost a l'empresa Análisis e Investigaciones, SL tot el que serà un pla d'avaluació dels resultats que ha tengut la implantació d'aquesta tecnologia. Aquest pla ha començat ara, el mes d'abril, i s'han seleccionat mostreigs, en aquest cas d'aquesta comunitat autònoma, de deu centres als quals es passaran unes enquestes a docents, a equips directius fins i tot a alumnes i a pares i a mares sobre què ha suposat la introducció d'aquests ordinadors.

Les dificultats vendran, d'aquest pla, a partir d'ara també, el que suposarà el manteniment, que en principi no està previst en el projecte inicial de dotació, el manteniment dels sistemes informàtics perquè tenen un índex de caducitat elevadíssim. També estam intentant preparar un pla pilot en col·laboració amb una empresa tecnològica que ens ha seleccionat per fer una passa més endavant, com consider que serà la següent passa, que serà la introducció dels *tablets*, d'objectes, que avui en dia estan en el país més avançats, com objectes amb uns *interface* de comunicació amb infants més interessants. Per tant, segurament posarem en marxa un pla en cinc centres distribuïts a cada una de les Illes, però en tot cas és necessari, com vostè diu, conèixer els resultats d'evolució d'aquesta introducció per saber el grau que té una inversió tan forta i els resultats que donarà a l'escola.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 2161/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 2161/12, relativa a pressuposts generals, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Sr. Vicepresident, quina incidència tendran els pressuposts generals a la nostra comunitat?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, els pressuposts han de cercar l'equilibri dels comptes públics i en aquest sentit estic segur que els pressuposts de l'Estat compleixen rigorosament aquest objectiu, que vull recordar que és un dels objectius, un dels dos objectius essencials per poder continuar sent un país de primera línia amb la moneda europea.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sr. Aguiló, la cosa va així, jo li deman i vostè contesta el que jo li he demanat i com sempre no tenim resposta ni contestació. Nosaltres volem saber quin futur espera a la comunitat de les Illes Balears. Per cert, vostè per ser tan ortodox és ben original perquè pertany a una formació que puja els impostos a tothom i fa amnisties fiscals als defraudadors. Vaja una ortodòxia, Sr. Aguiló.

Miri, li demanam, com afectarà, concretament, la baixada del 16% al transport de les Illes Balears? Com ha quedat la promesa electoral de baixar l'IVA turístic que tant va vendre el Sr. Bauzá abans de les eleccions? Perquè la setmana passada el Sr. Montoro no va citar ni anomenar la baixada de l'IVA turístic. Què diu vostè de la supressió de 283 milions d'euros de la Llei de dependència per compensar les particularitats d'algunes comunitats, la insularitat com a la nostra, que deixa amb 5 milions menys a la comunitat balear?

Miri, miri i veurà que a zero queda el pressupost que la dependència destinava a finançar infraestructures i serveis a les persones dependents. Això demostra que el PP consagra la liquidació del sistema d'atenció a la dependència.

Sr. Aguiló, com resoldrà vostè la caiguda d'ingressos de l'IVA i dels impostos especials que suposen 392 milions menys per a les Balears? Quines inversions estatutàries, quins projectes, quines infraestructures es faran enguany? Me'n pot esmentar una, dues?

En definitiva, el que ha de dir avui és què pensa fer vostè, què pensa fer el president Bauzá davant aquesta situació que perjudica clarament els ciutadans de les nostres illes. Volem saber si ja tenen les esmenes preparades o si acceptaran sense lluitar uns pressuposts generals que castiguen especialment la nostra comunitat i que sumats als seus faran inviable la recuperació econòmica.

Sr. Aguiló, doni'ns una alegria avui en aquest plenari, li deman si ens pot donar una sola mesura que millori el futur de les persones que vivim a les Balears, perquè d'imposts i de retallades ja sabem que en tenen els calaixos ben plens. Una mesura. Miri si li deman poca cosa, Sr. Aguiló.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, si vostè no fes tanta demagògia s'adonaria que hi ha una mesura, una mesura, que és essencial, essencial, aquest país es troba en una situació extrema, extrema per una gestió que s'ha fet durant molts d'anys molt dolenta de no voler reconèixer la realitat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... de no voler reconèixer la realitat, de fer polítiques populistes d'agradar a curt termini i de no pensar a llarg termini. Aquesta situació ha canviat i ben igual que el pressupost de les Balears va reconèixer aquesta realitat, va ser capaç de tenir dirigents, com el president, que va reconèixer la realitat i va ser capaç de fer un pressupost valent, un pressupost difícil, un pressupost dur...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Alberdi, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... en el cas del Govern d'Espanya passa exactament el mateix. Efectivament, és el pressupost més dur de la història de la democràcia, efectivament, però aquest pressupost dur és el que posarà les bases de recuperació per a tota Espanya, també per a les Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

I.8) Pregunta RGE núm. 2155/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira turística de Moscou.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 2155/12, relativa a fira turística de Moscou, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Recentment es va celebrar la desena edició de la fira de Moscou, la MITT, la reunió internacional de turisme i de viatges de Moscou, és la fira més important de Rússia ...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

... i controla també el mercat turístic...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria silenci, si són tan amables.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

... dels seus països limítrofs. Segons dades de l'organització rep més de 125 mil visitants. El perfil del rus que visita Espanya correspon a una persona d'alt poder adquisitiu, que acostuma a viatjar amb tota la família i que s'allotja a hotels de quatre i cinc estrelles. La seva despesa mitjana és de 160 euros al dia, molt per sobre de la mitjana d'altres turistes. Això ha fet que les autoritats diplomàtiques d'Espanya a Moscou confirmaren recentment que s'ha reduït a tres dies el temps màxim de concessió de visats a turistes russos i a només unes hores si s'acredita la urgència del cas, és molt bona notícia.

Turespaña preveu, a més, que el turisme rus cap a Espanya continuï creixent anualment entre un 15 i un 25%. Balears s'està consolidant com a destinació, les nostres illes són actualment, després de Catalunya, la segona destinació espanyola visitada pels turistes russos. Malgrat això, entenem que és necessari fer un esforç important i atreure encara més viatgers.

Sr. Conseller de Turisme, quina valoració fa de la fira turística de Moscou que s'ha celebrat recentment?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. La valoración es muy positiva, se mantuvieron reuniones interesantes con muchos operadores turísticos del país, con Vremia Tours, con Odeón Coral Travel, con Versa Tour y (...), con la asociación de operadores de viajes rusos y con Natalie Tours. Aparte de estas reuniones con operadores de viajes se tuvo una reunión también con la Secretaría de Estado de Turismo, con el embajador, el cónsul y el director de la Oficina Española de Turismo en Moscú.

De todas estas reuniones sacamos tres conclusiones básicas que son las que les voy a comentar. En primer lugar, el problema, que incluso aquí se había comentado, del entorno mediático y del mismo sector en relación a los visados estaba solventado, había una gran problemática totalmente solventada en relación a los visados que piden los turistas o las personas de Rusia que querían desplazarse o que quieren desplazarse a las Islas Baleares en estos momentos, como usted ha señalado, en un plazo desde la solicitud de tres días ya se consigue el visado, con lo cual los operadores de viajes nos mostraron su plena satisfacción por esta situación e incluso en caso de urgencia pagando una tasa lo pueden tener en un par de horas, con lo cual es un tema que lo damos por solventado.

El segundo punto o la segunda conclusión interesante es que Baleares es un destino con un potencial enorme. En estos momentos más de la mitad de los turistas rusos que vienen a España van a Cataluña y algunos de estos operadores turísticos nos hicieron comentarios en el sentido de que eso se podría solucionar puesto que no encuentran en Cataluña lo que podrían encontrar aquí, es decir, que puede ser un destino similar, pero con muchísimas ventajas el de Baleares incluso con respecto al tercer destino casi empatado que es el de las Islas Canarias. Con lo cual entendimos que conjuntamente con ellos, el trabajo conjunto, a partir de ahora, puede dar buenos resultados en el aumento de ese porcentaje de turistas rusos que vengán hacia Baleares.

Y como última conclusión que sacamos en esta reunión es que las perspectivas para esta temporada son muy buenas y, como ya ha salido publicado, con respecto a la temporada pasada se prevé un aumento de un 30%.

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 2160/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma laboral i ocupació.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 2160/12, relativa a reforma laboral i ocupació, que formula la diputada Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Sr. Vicepresident, tenia molta fe en la llei, en la reforma laboral. Fa mesos ens plantejava que era un dels instruments claus per crear ocupació. A partir d'aquí, avui he conegut les dades corresponents al mes de març, evidentment són unes dades més positives, comença la temporada turística, però així i tot encara som enfora de les dades de l'any passat. Per tant, com preveu que aquesta reforma laboral afecti el mercat laboral de les nostres illes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, efectivament, continu tenint fe que la reforma laboral és un instrument de creació d'ocupació, però evidentment necessita recorregut. Crec que fa dues o tres setmanes que està aprovada i, per tant, demanar-li que solucioni els problemes és realment complicat. La reforma laboral, com he dit en altres ocasions, té dos puntals que són molt importants, dos, un és la flexibilitat interna sobre les empreses que permetrà una destrucció menor de llocs de feina del que ha passat fins ara. Hem de recordar que amb la situació anterior, que amb la reforma anterior és com vàrem arribar a aquesta situació. I dos, la formació, posar l'èmfasi i tota l'energia de la política laboral en formació.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Jo bàsicament ho demanava perquè és cert, ha passat poc temps, encara hi ha molt més recorregut, però les valoracions que fan tant des de l'Estat, que es perdran 630.000 llocs de feina, com des d'altres governs autonòmics, com per exemple Catalunya que perdran 94.000 llocs de feina, d'entrada aquesta reforma laboral té un impacte negatiu que la majoria de governants han reconegut. Aquest és un fet cert i, per tant, en aquest sentit era si veien o havien fet previsions al respecte i sobretot en el que és l'impacte amb una formulació que per a nosaltres és molt important que són els fixos discontinus i la seva possible substitució per contractacions a temps parcial. Per

tant, són elements que poden generar més dubtes amb relació a aquesta situació.

I amb relació, evidentment, també als contractes de formació. Sap que amb aquesta reforma laboral els contractes de formació es poden encadenar i fins i tot potser que quan arribis en els 30 anys, després d'haver tengut la tira de contractes de formació encadenats, acabar sense cap certificació, cosa que tampoc no ajudaria gens a la millora de la competitivitat. Per tant, és clau poder tenir un reconeixement o una anàlisi de quins seran els seus efectes per establir les polítiques des de l'àmbit autonòmic o canvis a nivell estatal perquè veritablement corregeixi, que no sigui la reforma laboral, una substitució d'uns treballadors per uns altres a partir d'una rebaixa dels costos salarials. Per tant, aquestes xifres que avui sabem són pitjor que les de fa un any i que aquesta correcció no vagi a favor de millorar sinó que ens mantenim pitjor amb 53.000 persones sense cap prestació. Això és el que és dur, eh?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, el que és important és que hi hagi una adaptació del món empresarial, del món productiu i també de l'Administració pública a les noves circumstàncies de l'economia internacional i aquesta llei la fa més fàcil. Una vegada que estigui feta l'economia serà més forta, mentrestant evidentment aquest procés farà que hi hagi persones que passin d'un sector a un altre.

El tema de la formació i encadenar contractes de formació és molt important perquè la gent que ha començat tal vegada al sector de la construcció ha de passar a un altre sector i ha de poder formar-se també en l'altre sector, cosa que fins ara no passava. Hi havia una rigidesa que feia que els elements, que els recursos humans quedassin encadenats al sector al qual havien començat la vida professional. Ara es tracta de poder fer possible aquest canvi i aquest canvi, amb la reforma laboral, idò fa una aposta decidida pel canvi, que és la flexibilitat.

Per una altra banda, hem de tenir ben clar, ben clar, que si volem salaris elevats, si volem llocs de feina segurs la formació és l'únic camí i aquesta reforma laboral també dóna una importància cabdal a la formació, reconeix 20 hores anuals per als treballadors, obligatòries, per fer formació estiguin al sector que estiguin, a més a més, es crea aquest número de Seguretat Social associat a les hores de formació en què quedarà acreditat tot allò que han fet. És realment, creim, (...) a formar-se que és l'única, i repetesc, l'única manera que els salaris siguin adequats al que nosaltres volem.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 2154/12, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb l'EBAP per a la formació de funcionaris a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 2154/12, relativa a conveni amb l'EBAP per a la formació de funcionaris a Menorca, que formula el Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, como ya saben la Escuela Balear de Administración Pública, EBAP, tiene atribuida las competencias para la formación de los funcionarios de la comunidad autónoma donde elabora planes de formación general de lenguas, de formación policial y en materia de protección civil y emergencias, todo ello con la finalidad de, primero, mejorar el rendimiento de los servicios públicos; segundo, dar apoyo a la modernización de la Administración; tercero, favorecer la promoción personal y profesional de los empleados públicos y cuarto, sensibilizar al empleado público en la cultura del servicio al ciudadano.

Hace unos días el conseller de Administraciones Públicas, el Sr. Simón Gornés, y el presidente del Consell Insular de Menorca, el Sr. Santiago Tadeo, firmaron un convenio de colaboración para que el personal de la Administración insular pueda seguir participando en las actividades formativas.

Por todo ello, Sr. Conseller, ¿en qué términos se ha firmado el convenio entre el Consell Insular de Menorca y el Govern de las Islas Baleares para la formación de funcionarios mediante la EBAP?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el més destacable i innovador de la relació dels convenis anteriors que hem firmat, concretament amb aquest del consell insular, ja que l'Escola Balear d'Administració Pública continua assumint la competència pel que fa a formació, capacitació i perfeccionament dels empleats públics, deia, és que aquest acord firmat dia 19 de març passat unifica els criteris de participació en les accions formatives dels treballadors adscrits a les administracions firmants, en aquest cas el Govern i el consell insular.

Vull destacar la rebaixa en els preus d'alguns cursos, especialment del de català, concretament en un 20%. D'aquesta manera s'ha passat de 110 euros per alumne i curs a 91, cosa que representa que de les 60 hores de cada curs, cada hora surt a 1,5 euros aproximadament. A més, només pel fet d'inscriure's ja es té dret a fer l'examen i a obtenir el títol sense que calgui pagar res més.

En la resta d'accions formatives es mantenen els preus ja que la revisió i el nou decret de pagament a professors que està en vigor des de dia 2 de juny del 2011 ha incrementat el cost, així que no hi ha més variacions en aquest sentit.

Li he de dir també que el conveni s'ha firmat fins a finals d'aquest any, que es prorrogarà de manera automàtica i que, tant els preus de les accions formatives com les aportacions compensatòries poden variar a la pròxima proposta de la comissió de seguiment i de control que es constitueix recentment.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2157/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Mesa de l'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta onzena RGE núm. 2157/12, relativa a Mesa de l'habitatge, que formula la Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, com ja ens va exposar quan va comparèixer per explicar la política en matèria d'habitatge de la conselleria, igual a l'hora de presentar els pressupostos de la comunitat, som conscients que la política en aquesta matèria ve condicionada en gran mesura per l'herència rebuda de l'anterior govern. Només recordaré dues dades: 13 milions pendents de pagament en ajudes per part de la direcció general, 23 milions pendents de pagament de l'IBAVI per diferents operacions i més de 200 habitatges sense adjudicar per problemes de finançament.

Davant aquesta situació no podem sinó aprofitar una eina, creada a l'anterior legislatura, com era la Mesa de l'Habitatge, eina que per cert no va, al nostre judici, desenvolupar totes les seves potencialitats.

Per això, li preguntam avui sobre les expectatives que ha generat la reunió d'aquesta mesa de l'habitatge amb la qual s'intenta la participació de tots els sectors afectats amb l'objectiu, crec que comú i desitjat per tothom, d'intentar pal·liar les dificultats d'accés a l'habitatge que tenen els ciutadans d'una manera molt especial en aquests moments.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Habitatge.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, dia 27 de febrer vàrem tenir la primera reunió de la Mesa de l'Habitatge.

La Mesa de l'Habitatge és un òrgan col·legiat de col·laboració entre les diferents administracions públiques i de participació de les associacions i agents socials implicats en el sector de l'habitatge i entre les seves funcions, com diu la normativa, hi ha l'assessorament no preceptiu a sol·licitud del president en la proposició de criteris referents a l'àmbit d'habitatge, a la informació sobre les disposicions generals, promoció d'iniciatives per a la millora del sector, etc.

Vàrem reunir aquesta mesa amb un guió que anava des de la informació de les línies d'ajuda existents, informació sobre la situació de l'habitatge protegit dins la comunitat, situació de les reserves estratègiques de sòl, un quadre d'expedients pendent de pagament per manca de crèdit i també vàrem parlar de l'ordre de composició de la Mesa de l'Habitatge.

Amb aquesta ordre més o manco el que vàrem fer va ser comunicar la situació amb què ens trobàrem quan vàrem entrar al Govern, que havíem heretat de l'anterior executiu i que com bé vostè ha dit, a grans trets ens deixava un deute dins la direcció general d'unes ajudes d'habitatge per valor de 13 milions d'euros i també dins l'IBAVI un deute de 23,5 milions d'euros, motiu que condicionava totalment i absolutament els pressupostos d'enguany del 2012 que haurien d'anar molt encarats a intentar pagar el màxim deute possible. També es va informar que es mantenien obertes tota una sèrie de línies, la Primera Hipoteca, l'ajuda a comprador d'habitatge protegit i accessibilitat.

Davant aquesta situació lògicament el sector es va trobar preocupat, però també va ser totalment conscient, comprensiu i amb ganes de col·laborar a tirar del carro, però sí que és veritat que ens va manifestar la seva total preocupació per la situació que pateixen.

Vàrem parlar de col·laboracions i vàrem decidir que començàvem a formar o que es començarien a formar grups de feina dirigits a tot el que és la normativa que ens ve en inspecció tècnica d'edificis i control de qualitat en l'edificació, també en tot allò referent a la supressió de barreres arquitectòniques i també en allò que és l'ordre de la composició de la Mesa de l'Habitatge, s'hi han d'incloure un parell d'organitzacions més que encara ens falten.

Per tot això, en general, una presentació personal de l'equip que ara dirigim i valoració positiva i optimista dins la situació de gravetat que vivim.

I.12) Pregunta RGE núm. 2159/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suspensió cautelar de l'apujada de sous.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12 RGE núm. 2159/12, relativa a suspensió cautelar de la pujada de sous, que formula la Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, volíem saber quina opinió mereix al Govern la resolució judicial del passat 23 de març del Tribunal Superior de Justícia que suspèn la pujada de sous del personal de confiança del president Bauzá.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Pues como no puede ser de otra manera, respeto y acato al auto y en la espera que la sentencia nos sea favorable.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, és que ara el que es discuteix és si la seva mesura de pujar el sou als amics del Sr. Bauzá és legal o no és legal, però jo vaig més enllà, no es tracta només d'una resolució judicial, sinó d'una decisió política.

A vostè li sembla, Sr. Conseller, que és normal o que és ètic que mentre puguen els impostos, acomiaden interins, amnistien els defraudadors, rebaixen la partida de subvenció al transport aeri, en el cas del Govern central, per contra puguen el sou al cercle més íntim del Sr. Bauzá?

Al meu grup, això no li sembla normal. No em vinguí ara a parlar de les herències rebudes que vostès ja governen des de fa quasi un any, encara que no s'ho creguin. Ni em vinguí a parlar que l'anterior govern gastava molt més en càrrecs de confiança perquè el que és veritat és que l'única resolució judicial que posa en dubte la legalitat de la pujada de sous és aquesta, Sr. Conseller.

Em pregunt, per què recorren aquesta resolució?, no és més fàcil rectificar ara que hi són a temps? Em pot contestar també a si resta en peu la seva proposta que els funcionaris treballin més i cobrin menys?

Sr. Conseller, si anàssim fent una guardiola amb tots els sous que pretenen tirar, com per exemple destinar 500.000 euros per a un comissari polític a Formentera, que ja han anomenat, aquesta pujada de sous del personal del president Bauzá, el milió d'euros que entreguen a una fundació privada, etc., que marquen les seves prioritats, com dic, si fessin una guardiola potser podrien anar tapant algun forat perquè ara ja el darrer forat que hem conegut és que resulta que el Govern central provocarà un nou forat -com dic- a les arques del Govern autonòmic perquè resulta que el Sr. Montoro puja els impostos i ara ha previst que recaptarà menys diners, això és absolutament inaudit!

En conclusió, Sr. Conseller, en plena crisi econòmica i amb les mesures d'austeritat deixin d'aplicar la política de pujades de sous només a *los elegidos*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, quiero recordarle que lo que ha habido es un auto, es una medida cautelar, la sentencia va por otro camino y esperamos que nos sea favorable. Son temas bastante distintos.

En cualquier caso me sorprende su intervención, realmente, porque lo que el Sr. Bauzá ha hecho con su gabinete ha sido una reestructuración, no un aumento de sueldos, ha habido una reorganización de funciones y esto ocasionará, conllevará un ahorro de más de 3.400.000 euros al final de la legislatura y además quiero decirles que sólo en altos cargos y en personal eventual representará más de 1.200.000 euros al final de la legislatura.

Es curioso que usted no está de acuerdo con esto. Podríamos estar de acuerdo si recuperamos la estructura del Sr. Antich, lo que pasa es que entonces a cada ciudadano le costaría 3.400.000 de euros de más que parece ser que es lo que usted querría.

Yo en cualquier caso, le iba a decir que me sorprende, pero no me sorprende porque realmente ustedes lo que vienen defendiendo es la gestión que hicieron anteriormente y vemos que entonces la racionalización del gasto público, la defensa del interés general poco les importa, porque precisamente lo que defienden es que nos gastemos más. Es decir, defienden que el Sr. Bauza en su gabinete siga gastando 3.400.000 euros más y probablemente así entonces ustedes estarían de acuerdo.

Evidentemente se quitan la careta y el interés general poco les importa, Sra. Costa. Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 2151/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni per a la informatització del transport públic de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13 RGE núm. 2151/12, relativa a conveni per a la informatització del transport públic de Menorca, que formula la Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Govern balear i Consell Insular de Menorca varen subscriure dia 19 de març un acord que obre les portes a la col·laboració entre aquestes dues administracions en matèria de transport públic.

Aquest conveni que varen firmar el conseller, Sr. Company, i el president, Sr. Tadeo, fa possible la informatització del servei dels autobusos interurbans a Menorca, una millora pendent d'aplicar que no va saber afrontar ni resoldre l'anterior govern del pacte tant per la seva coneguda manca de iniciativa com per la seva descoordinació institucional.

Aquesta actuació per al transport públic de Menorca era fins avui una simple declaració d'intencions, una voluntat en la qual no s'havia avançat. En canvi, els actuals governs del Partit Popular, a diferència dels anteriors, ho han sabut transformar en una realitat gràcies a la seva bona gestió.

Vull destacar, com a diputada menorquina, un fet molt positiu i un dels aspectes més importants d'aquest acord i és que es du a terme gràcies a un bon enteniment entre Mallorca i Menorca. Serà el Consorci de Transport de Mallorca qui s'encarregarà de transferir al Consell Insular de Menorca tota la tecnologia, els coneixements i els equipaments necessaris per a la implantació dels sistemes informàtics al transport públic.

Ens trobam per tant davant una experiència nova i enriquidora, basada en l'aplicació d'uns sistemes de tarifes i controls que ja s'empren amb èxit a Mallorca.

Per tant, quins són els objectius del conveni de col·laboració que han firmat el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori del Govern de les Illes Balears i el president del Consell Insular de Menorca en matèria de tecnologia per a la informatització del transport públic d'aquesta illa?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el passat 19 de març vàrem firmar, com bé vostè ha dit, un conveni que té un objectiu prioritari que és el de col·laborar amb la modernització dels sistemes de control del transport públic d'autobusos de Menorca.

Aquesta col·laboració es materialitza en forma de transferència de coneixement i millors pràctiques del Consorci de Transports de Mallorca. El que es vol fer a Menorca és implantar un sistema de control i gestió avançat que permeti millorar l'atenció al client d'una manera àmplia.

El procés d'informatització del transport de Menorca es fa d'una manera coordinada i pensada, aprofitant que una altra administració, en aquest cas a través del CTM, del Consorci de Transports de Mallorca, ja ha fet aquesta feina i per tant, altres administracions nostres se'n poden beneficiar. Es tracta de no repetir les coses a les diferents administracions com ha passat històricament.

La valoració d'aquest projectat, realitzat d'una manera independent, hagués ascendit a 850.000 euros, per la qual cosa amb de dir que pràcticament aquí amb les adaptacions que haurem de fer nosaltres rebaixarem en 750.000 euros aquesta partida. És a dir, que en qüestions de feina si valoràssim les feines internes que farà el nostre personal tan sols ens suposaria uns 100.000 euros, damunt 850.000 que hagués suposat si s'hagués contractat externament.

Diversos operadors de línia regular de Menorca ja tenen màquines de venda instal·lades i a posta hem de fer aquesta assimilació amb els nostres sistemes. Així que durant els pròxims mesos des del CTM s'aniran implantant els sistemes propis de gestió i control d'aquestes màquines. A més a més, posam a disposició unes 25 màquines que tenim en estoc de cara que els autobusos de Menorca que encara no el tenguessin instal·lat ho poguessin fer.

Els avantatges d'aquesta instal·lació sense cap dubte ens donen homogeneïtzació, ens donen una estandardització de sistemes i estalvi de costos en manteniment i en explotació, però sobretot ens donen informació, una informació única i fonamental a l'hora de prendre decisions. Aquestes informacions, com sempre deim, és primer analitzem, fem un bon diagnòstic i després sabem on podem gestionar molt millor i aconseguir amb menys doblers fer el mateix o un poc més. Es tracta que també, en definitiva, amb aquesta instal·lació qualsevol persona del món a través del Google Transit podrà fer un viatge a qualsevol indret de Menorca, tenim els sistemes d'informació per pàgina web, per Smartphone, en tot moment sabem on és l'autobús, també les línies sabran quan de passatgers hi van, etc. Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 2150/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contingut de la memòria justificativa per a l'harmonització de llocs de feina a la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14 RGE núm. 2150/12, relativa a contingut de la memòria justificativa per l'harmonització de llocs de feina a la CAIB, que formula el Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Per primera vegada el Govern de les Illes Balears s'ha proposat com a objectiu prioritari la reestructuració de l'Administració pública com a mesura d'estalvi i racionalització dels recursos públics. De fet, aquest és un dels punts fonamentals del Pla de sanejament aprovat pel Ministeri d'Hisenda per assolir els objectius de reducció de dèficit públic.

Ens agradaria que ens expliqués, Sr. Conseller, de quina manera es fa aquesta reestructuració, concretament pel que fa a la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i que ens expliqués els efectes que desenvolupa el pla estratègic de funció pública aprovat el mes de desembre pel Consell de Govern.

Pensem que és imprescindible millorar l'eficàcia en la prestació dels serveis i l'eficiència en els recursos. És molt important que els treballadors públics facin feina en un clima laboral favorable dins una estructura modernitzada, real i possible.

Així el passat 22 de març la seva conselleria, a través de la Direcció General de Funció Pública, presentà a la Mesa de Serveis Generals la memòria justificativa per a l'harmonització de llocs de feina de la comunitat autònoma, donant-se compliment a la primera línia del Pla de funció pública, consistent aquest en l'adopció de mesures per estructurar, ordenar i dimensionar l'administració de la CAIB, amb recursos humans reals i necessaris.

Ens pot, per tant, explicar quins seran els efectes que produeixen aquestes polítiques? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. L'informe de la Direcció General de Funció Pública, Sr. Diputat, que va aprovar el darrer Consell de Govern dona llum verda a redimensionar l'Administració de la comunitat autònoma, com vostè ha dit, per tal d'adaptar-la a la realitat i acabar amb una situació que virtualment estava del tot excedida, i dic virtualment perquè l'anàlisi que ha fet la Direcció General de Funció Pública ha posat de manifest que només als serveis generals hi ha 2.716 llocs de feina que no

tenen dotació econòmica. Dit d'una altra manera, són places que sumen a les xifres però que en realitat no estan cobertes.

Tenint en compte l'absoluta necessitat d'adequar els recursos humans a les necessitats de l'organització dels serveis, es planteja per tant una modificació dels catàlegs de llocs de feina que redueixi els que no estan dotats. Per aconseguir-ho la proposta de la Conselleria d'Administracions Públiques és eliminar 1.049 places, i així depurar al voltant d'un 60% dels llocs de feina que, torn a insistir, no estan ocupats ni dotats amb previsió pressupostària.

De la mateixa manera s'ha optat per mantenir una xifra prudent del 40% d'aquests llocs amb la mirada posada en les necessitats de creixement que puguin produir-se en un futur, i tot en conjunt -crec que és important destacar-ho- s'ha negociat amb la Mesa sectorial de serveis generals que es va celebrar dia 22 de març, com vostè ja ha comentat a la seva exposició.

En definitiva, aquesta harmonització el que pretén és desinflar de qualque manera unes xifres fictícies a la pràctica, si bé és suficientment previsor com per deixar el catàleg de llocs de feina que es poguessin necessitar.

I ja per acabar he de confirmar que efectivament és una de les línies d'actuació plantejades pel Pla estratègic en matèria de funció pública que impulsa aquest govern per racionalitzar i professionalitzar l'administració de la CAIB, millorant les condicions de treball del seu personal.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

I.15) Pregunta RGE núm. 2156/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la Mesa de seguiment de l'economia balear.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15 RGE núm. 2156/12, relativa a cost de la Mesa de seguiment de l'economia balear, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. En plena crisis económica, tantas veces negada por el anterior gobierno, éste se saca de la chistera un pacto y una serie de comisiones y mesas para una supuesta competitividad y reactivación económica de nuestra comunidad, dirigidas por la anterior conselleria de Presidencia y que finalizaron accidentadamente con el fin de la legislatura.

Sorprende que en vez de actuar de verdad para paliar la crisis postulaban unos posibles acuerdos que establecían supuestas medidas fantásticas, totalmente inviables y no ejecutables, que no dieron resultados, generando incluso al final conflictividad y queja de los participantes por la pérdida total de tiempo.

En plena crisis económica los acuerdos del Pacto por la competitividad pretendían que tuviera un supuesto coste, una inversión de la friolera de 1.333 millones de euros; o en la Mesa de seguimiento de la economía proponían inversiones públicas por 1.981 millones de euros; o que invertirían liquidez a otras administraciones por 480 millones de euros; o que darían ayudas públicas por 91 millones de euros. Francamente con lo que estaba cayendo esto es una pura fantasía socialista, propuestas y costes totalmente inviables e inverosímiles, muy alejados de la situación real de las cuentas públicas que se han encontrado. Un ejemplo: el Pacto por la competitividad creaba nada más y nada menos que un comité coordinador de fondos europeos, suena rimbombante; la triste realidad es que Europa nos bloquea 38,7 millones de euros en ayudas del Fondo Social por graves deficiencias en su control y gestión por el anterior gobierno...

(Petit aldarull)

¡Menudo comité coordinador que crearon!

(Remor de veus)

En tales mesas y comisiones participaban, además de la administración, dirigentes sindicales y de otra organización. Lamentablemente esta improductiva actividad, a parte de tiempo, generó dietas de asistencia y otros gastos bastante grandes para las arcas de la comunidad.

Sr. Conseller de Presidencia, ¿qué coste ha supuesto al Govern la Mesa de la economía balear y todo su desarrollo? Gracias.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, veo que usted está muy bien informado.

(Rialles)

El gobierno del pacto, que tanto publicitaba su diálogo social...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...realmente a los ciudadanos..., a los ciudadanos... Si me dejan..., igual me pueden escuchar. El gobierno del pacto, que tanto alardeaba de su diálogo social, realmente a los ciudadanos no nos salía de gratis, es decir, que la comisión a la que usted ha hecho referencia los reunidos allí cobraban por reunirse, y las dietas que cobraban eran 300 euros por asistencia, a excepción de la administración, que evidentemente no cobraba.

(Remor de veus)

Pero resulta que esta comisión, como tenía tanto interés en hacer un seguimiento del desarrollo de ese documento, se reunía muchísimas veces y, claro, esto al final hubo un coste de 135.000 euros para los bolsillos de todos los ciudadanos.

Pero además resulta que tenían que publicitar el seguimiento, y entonces a dedo contrataban algunas empresas para encargar estos trabajos de publicidad: libros, DVD, tal y tal. Había uno muy peculiar, como por ejemplo decía: "Redacción de una propuesta de continuación del seguimiento de los trabajos", es decir, para seguir haciendo el seguimiento se encargó, se hizo un encargo y un contrato para decidir si podían seguir haciendo el seguimiento.

(Algunes rialles)

Pues esto resulta que costó 17.000 euros, y en total por este concepto subió a una cantidad de unos 92.000 euros. Pero resulta que los reunidos también tenían necesidades logísticas, y aquí había catering, cafés, contrato de locales; a pesar de que la comunidad autónoma tiene locales de los que es titular, pues además también contrataban algún local para reunirse. Es decir, que el gasto aproximado por este concepto a todos los ciudadanos nos costó más de 260.000 euros, y digo aproximadamente porque es un dato que ha aparecido por ahí, no es producto de ninguna investigación. Esto desde luego contrasta con el *Fòrum Balears Competitiva*, que es la mesa de diálogo social que ha impuesto o que ha instaurado este gobierno, que el coste y su participación es cero.

En cualquier caso lo que queda de manifiesto es que las políticas de despilfarro del pacto son más que evidentes, y además lo que también está claro es que la racionalización y el buen uso que hacían de los recursos públicos desde luego brillaron por su ausencia.

Muchísimas gracias.

(Aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 2158/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de Palma de Mallorca com a zona de gran aflluència turística.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16 RGE núm. 2158/12, relativa a declaració de Palma de Mallorca com a zona de gran aflluència turística, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la setmana passada es va formalitzar l'acord entre el Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament de Palma sobre la declaració del centre turístic de la nostra capital com a zona de gran aflluència turística. Amb aquesta declaració s'autoritza l'obertura dels grans comerços i les grans superfícies els diumenges i dies festius i s'obre la porta perquè Palma sigui una ciutat competidora pel que fa al turisme de cap de setmana com ho són Madrid, Barcelona, Londres o París. Era de fet una reivindicació històrica del sector turístic i, en especial, de les agències de viatges i de les empreses de creuers.

El passat diumenge, dia 1 d'abril, va ser el primer dia d'obertura i les dades i xifres d'activitat confirmen que aquesta declaració, conjuntament amb altres activitats culturals, artístiques o musicals, poden suposar la generació d'una activitat econòmica fins ara no explorada, amb immenses possibilitats de generació de beneficis econòmics.

En tot aquest procés sense cap dubte tot el sector del comerç ha de jugar un paper important, dels petits fins als grossos, i per això ens agradaria conèixer, Sr. Vicepresident, la seva valoració i les perspectives que poden suposar per a Palma la declaració de zona de gran aflluència turística.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Com vostè ha dit efectivament jo crec que això era una assignatura pendent, una assignatura pendent des de feia molts d'anys. El comerç forma part del que és la cultura mediterrània, del que és la cultura que fa que Balears sigui atractiva, i Palma necessitava ser un referent. Altres ciutats estan competint per aconseguir turisme de cap de setmana, turisme d'estades molt curtes, que ve a fer compres, o a passar el dia, o a gaudir de l'encant de la ciutat, i, a Palma, això li faltava.

Li faltava. Era una reivindicació històrica perquè durant la legislatura passada es va intentar i no es va aconseguir. Jo crec que el que hem fet ha estat posar damunt la taula una realitat, una demanda social, el que fa que el comerç es vagi adaptant a la realitat social dels consumidors, dels usuaris i també dels turistes, i que enfortirà tot el turisme i la ciutat de Palma.

Hem de pensar que el comerç representa pràcticament el 10% del producte interior brut, pràcticament el 10% del producte interior brut. Per tant que el comerç funcioni bé, que el comerç funcioni en funció de les demandes dels usuaris és cabdal, és importantíssim, i efectivament jo crec que això procurarà que aquesta adaptació a la demanda sigui més sòlida de cara al futur. Costarà, evidentment són canvis que no es fan

en dos dies, com pràcticament tots els projectes que duim a terme, però d'aquí a un any veurem com el resultat d'aquesta iniciativa és un resultat que consolida la nostra ciutat com un referent quant al turisme de cap de setmana.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 2147/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures de Rajoy.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17 RGE núm. 2147/12, relativa a mesures de Rajoy, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, les mesures que darrerament ha acordat el Sr. Rajoy, entre elles la reforma laboral o la presentació dels pressuposts per al 2012, són unes mesures que enfonsaran les classes mitjanes, no només de les Illes Balears sinó de tota Espanya. Són unes mesures que són fortes amb els febles i, en canvi, molt complaents amb els poderosos. Entre vostè i el Sr. Rajoy pugem l'electricitat, l'IVA, l'IRPF, l'IBI, el cèntim sanitari..., i mentre passa això perdonen l'impost al patrimoni als més rics, o fan amnisties fiscals perquè els defraudadors puguin blanquejar els seus doblers.

Els pressuposts de 2012 que ha presentat el Sr. Rajoy desmunten totalment el pressupost que tenia previst vostè per al 2012; a més dels 300 milions d'euros que havien de baixar, 350, ara s'anuncia com a mínim un desfasament, més de 170 milions d'euros, que afectarà de manera preocupant les Illes Balears.

Quina valoració fa de totes aquestes mesures?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Idè, miri, jo li he de dir que Espanya a la fi té un govern i un president que prenen decisions i que saben el que està passant realment a Espanya. Mai no s'havia fet tant en tan poc temps. En tres mesos ha fet més que en vuit anys dels seus governs. Per tant els puc dir que aquestes són les mesures que permetran que Espanya i Balears surtin de la crisi.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, amb aquestes mesures no només no sortirem de la crisi sinó que el 2012 ens enfonsarem més, molt més.

El Sr. Aguiló quantificava en pràcticament 1.000 milions els compromisos que devia l'Estat a les Illes Balears. Quants en veurem amb els pressuposts del Sr. Rajoy? Jo li ho diré: segurament zero, zero; inversions estatutàries, convenis diversos, sentències que s'han de pagar..., jo li hi diré: zero. Reclamarà el seu govern judicialment aquests compromisos?, els reclamarà judicialment al govern del Sr. Rajoy?

A més amb aquests pressuposts baixen els fons per a polítiques actives d'ocupació, a Balears una baixada d'aproximadament 25 milions d'euros. Baixen els fons per a la Llei de dependència, a Balears aproximadament 5 milions d'euros. Baixen els fons per a descomptes de transport aeri, 65 milions d'euros; han dit que estan assegurats, m'agradaria que m'explicassin com ho faran amb aquesta baixada de 65 milions d'euros. Immigració, 2 milions d'euros baixaran per a les Balears. Educació, 10 milions d'euros baixaran per a les Balears.

En definitiva, Sr. Bauzá, un desastre. Necessitam un govern que ho tenguem clar, no un govern que digui amén, Sr. Bauzá, no un govern que es dediqui a alabar el Sr. Rajoy, no un govern que faci improvisacions; necessitam, en definitiva, un president del Govern i no un escolanet del Sr. Rajoy.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Insistesc que són les mesures i les reformes estructurals que necessita Espanya. Jo entenc que a vostès els hagués agradat seguir amb el mateix ritme de despesa, perquè supòs que el millor per sortir de la crisi és licitar per 200 milions d'euros allò que no tenen tan sols per 50 milions d'euros. Supòs que va per aquí i supòs que és la política de les subvencions per regalar doblers als seus amics.

Miri, s'ha de començar a adonar que la societat no vol el seu tipus de política, que ja ho ha dit clarament, i li ho torn repetir diàriament, i, miri, si vostès fossin un poc responsables el primer que no farien seria exigir tot allò que no han posat en pràctica, i començarien a ajudar i a aportar alguna cosa per sortir d'aquesta situació.

Però miri, jo sé que no li agrada que jo li ho recordi, però li ho recordaré perquè ho han fet vostès. Quan vostès varen arribar al govern, a l'anterior etapa, es varen trobar amb un deute de 1.700 milions d'euros rodons, i en acabar aquesta etapa del seu govern ens varen deixar amb 4.500 milions d'euros. Aquesta és la realitat. Vostès han generat el 60% del deute de la democràcia d'aquesta comunitat en quatre anys, i jo entenc que això no els agradi, i això és la conseqüència de la nefasta gestió que han fet vostès, i ens han deixat aquest deute i aquest dèficit.

Però miri, Sr. Barceló, encara que a vostè no li agradi, ara a Balears i a Espanya tenim un govern seriós, un govern que sap que ha de prendre decisions i sap que són difícils, però que no amaga la cara, que dona la cara en situacions reals amb necessitats idò també reals, però li agradi o no aquest govern, igual que el Govern d'Espanya, té les coses molt clares: sortirem d'aquesta situació, amb la seva ajuda o sense, perquè Balears i Espanya es mereixen un govern que digui la realitat i assumeixi les seves responsabilitats.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 2164/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals (I).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18 RGE núm. 2164/12, relativa a pressuposts generals, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, vostès han deixat ja demostrat que són un gran frau electoral, un gran frau electoral perquè es presenten a les eleccions dient unes coses i comencen a governar i fan exactament tot el contrari.

Ens pot parlar d'herències passades, ens pot fer frases buides de contingut, però en això no ens hi trobarà, Sr. Bauzá, ens trobarà per fer feina seriosament. Vostès han marcat les seves prioritats...

(Remor de veus)

...polítiques.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Han aprovat el pressupost de la comunitat autònoma i el pressupost...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...general de l'Estat. Significa més retalls, més impostos i més incertesa. Divendres el Sr. Rajoy va apujar el llum i el gas per a tothom, no va posar un impost a les grans fortunes, va ser una aprovació clarament ideològica. Vostè va posar un impost especial per a la benzina que pagarà tothom, i va bonificar l'impost de patrimoni a les rendes més altes de 700.000 euros. Per tant les seves prioritats, Sr. Bauzá, estan marcades i no coincideixen amb les nostres.

I a més, per afegit, fan una amnistia per als defraudadors, per als tramposos. No creu que a qualsevol ciutadà li agradaria només pagar un 10%?, i en canvi només els que ho han fet malament ho podran fer. Això significa, Sr. Bauzá, empobrir la nostra ciutadania. Avui som més pobres que ahir i ho som menys que demà gràcies a vostès.

El Sr. Vicepresident no ha estat capaç de dir-nos una sola mesura, una sola, del pressupost general de l'Estat que beneficiï la ciutadania de les Illes Balears. A veure si vostè n'és capaç. Li deman com valora els compromisos que ha adquirit el Sr. Rajoy amb els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, els pressuposts generals que presenta el Govern de l'Estat són els que Espanya necessita, així de clar i (...).

Però, miri, si el govern anterior s'hagués ajustat al dèficit del 6% en lloc de posar un dèficit del 8,51%, no s'hauria de reduir el pressupost en 18.000 milions d'euros.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Miri, és que això són els comptes. A nivell Europeu el Sr. Zapatero es va comprometre voluntàriament a un determinat límit de despesa i el va superar en 25.000 milions d'euros. És que vostès no són conscients que han fet les coses malament? És que no poden sofrir! Idò miri, Sra. Armengol, han d'assumir les seves responsabilitats, i com a conseqüència de la seva gestió aquesta comunitat i Espanya han de sofrir unes mesures estructurals. Aquesta és la realitat.

Però, miri, són uns pressuposts durs, realistes, com els que va aprovar aquest parlament, i sobretot són uns pressuposts, els d'Espanya, que impliquen el compromís de complir amb el 5,3% del dèficit que ens marca Europa. Nosaltres adquirim compromisos i no firmam coses que sabem que no podrem complir.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, a veure, repetim sempre el mateix, Sr. Bauzá: no ens convencerà, no ens convencerà, convendria que començàs a parlar seriosament.

A veure, expliqui'm ns vostè per què els pressuposts generals de l'Estat aprovats dividren desmunten els pressuposts de la comunitat autònoma que deien que eren tan ortodoxos. Segons els nostres comptes li desquadren en 392 milions d'euros, que vostès havien pressuposts a ingressar d'IVA i d'imposts especials i que segons el Sr. Rajoy no ingressaran. Digui'm exactament d'on pensa retallar aquests 392 milions d'euros? I què hi veu de positiu, Sr. Bauzá, en això, perquè jo ho veig tot negatiu. Expliqui'm què hi veu de positiu en el fet que hagin eliminat 1.000 milions d'euros per a polítiques actives d'ocupació. Digui'm què hi veu de positiu que redueixin el transport aeri. Digui'm què hi veu de positiu a eliminar les inversions estatutàries, què hi veu de positiu a llevar 283 milions d'euros per a la dependència.

Sr. Bauzá, posi's les piles, faci de president de les Illes Balears i no faci de president del Partit Popular de les Illes Balears intentant cercar algun càrrec a Madrid. Li convé defensar els interessos de tothom!

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Simplement per a la seva informació, l'any 84 i l'any 91 el Partit Socialista va fer una regularització d'actius ocults. Ho dic perquè crec que qui li ha preparat aquesta argumentari no s'ha adonat que acaba de ficar la pota...

(Aplaudiments i aldarull)

Els anys 84 i 91, el seu govern socialista, regularització d'actius ocults...

(Remor de veus)

Això per una banda.

Miri, Sra. Armengol, aquest president defensa i defensarà els interessos de les Illes Balears no només a Madrid, sinó allà on faci falta i ho farà molt millor que l'anterior govern, no en tenguí cap dubte!

(Algunes aplaudiments)

Però a part d'això, vostès diuen coses que no són certes. Durant aquests dies han intentat que la societat pensàs que no tendríem un descompte del 50%, han intentat crear una alarma social que no l'ha creguda ningú. Aquesta és la seva forma de fer política.

Però miri, abans de demanar s'ha de donar exemple i vostès han de donar exemple de com governar a ca seva, com governar aquell govern que varen desgovernar. I el darrer va sortir ahir en premsa, 38 milions d'euros bloquejats per Brussel·les sense justificar i amb una notificació del mes de desembre que vostès no varen fer.

(Aldarull)

Sra. Armengol, abans de donar lliçons, comenci a ser responsable i a gestionar els seus interessos.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per què em demana la paraula, Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Per explicar i respondre qüestions que ha plantejat el president, que ho fa a la darrera intervenció perquè no vol que li responguin...

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Barceló, només li he demanat per què em demanava la paraula. No li he donat la paraula i no li don la paraula.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 1571/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Consell de Política Fiscal.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1571/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Consell de política fiscal. En nom del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Aguiló, estam discutint tota una sèrie de qüestions que han succeït aquests darrers temps, aquestes darreres setmanes, en relació amb la política econòmica.

La primera qüestió a què voldria fer referència, que ha de ser primera per deixar clar el tema, és que ara parlarem de tots aquests doblers que ens deuen i de tots els esforços que hem de fer, però la primera cosa que hem de dir és que les Illes Balears aporten un 15% del seu producte interior brut, una mitjana de més de 3.000 milions d'euros anuals, la diferència entre allò que aportam i allò que rebem. En definitiva, que si enlloc de tenir un model de finançament, que tant amb el PP com amb el PSOE, ha estat nefast per a les Illes Balears, tenguéssim un concert econòmic solidari, per exemple, no estariem parlant de tots aquests problemes que tenim ara en aquests moments. I podríem fer aquelles polítiques que s'han de fer aquí, per a promoció industrial, per a polítiques d'ocupació, per donar suport a la nostra economia i tendríem recursos per fer-ho. Això és el primer que hem de dir i emmarcar.

Dit això, fa unes setmanes hi va haver el Consell de Política Fiscal i Financera, en el qual el Sr. Vicepresident va acudir en nom de les Illes Balears, on se va acordar un 1,5% de dèficit per a les comunitats autònomes. Mentre l'Estat ha reclamat a Europa que el 5,3% de dèficit que li permeten s'incrementàs al 5,8%, per a les comunitats autònomes l'esforç que s'ha de fer és molt major, un 1,5%, tenint en compte que el 80% del dèficit de les administracions públiques correspon a l'Estat, quasi un 80%, no arriba, la resta entre comunitats autònomes i administracions locals, i tenint en compte també que les comunitats autònomes, com per descomptat les Illes Balears, gestionam educació, salut i serveis socials, unes àrees que requereixen molts de recursos i que requereixen per tant, una important atenció pressupostària.

Bé, en aquesta reunió no es parla per res evidentment dels 859.475.090,65 euros, quasi 860 milions d'euros que el seu departament va quantificar com a compromisos que ens deu el Govern de l'Estat. Bona part d'ells, vostè em dirà que vénen del govern anterior, però ara són responsabilitat del Sr. Rajoy, pagar aquests compromisos són responsabilitat del Govern del Sr. Rajoy. Tenc ben clar d'on vénen i on s'han creat, però qui els ha de reclamar és el seu govern i qui els deu ara en aquests moments és el Govern del Sr. Rajoy. Aquí hi ha la bestreta del fons de competitivitat, hi ha els convenis turístics, el conveni ferroviari, conveni de carreteres, inversions estatutàries i aplicació de sentències. Res, com deia, d'aquests 859 milions que ens deuen i que vostè detallava en aquest plenari no fa molt de temps i que fins i tot en el Parlament de les Illes Balears es va aprovar per unanimitat a la Comissió d'Hisenda, reclamar aquests doblers al Govern de l'Estat. Res tampoc evidentment, del dèficit de finançament que tenim gràcies -com deia- a aquest 15% d'espoli fiscal.

Bé, tot aquest plantejament se tradueix en noves retallades a les Illes Balears que vostè mateix va quantificar en 350 milions d'euros, 350 milions d'euros dels quals pretenen que 65 milions vinguin via ingressos, aproximadament, perquè no ens surten els comptes, varen quantificar 35 milions del centim sanitari, 700.000 per vehicles contaminants, 20, 22 milions de l'impost de transmissions patrimonials i alguna altra mesura que han afegit en el decret llei recent. En qualsevol dels casos, jo crec que aquests ingressos que vostès pressuposen estan molt inflats, de cap de les maneres no crec que per l'impost de transmissions patrimonials facem 20, 22 milions d'euros, sobretot tenint en compte que els aplicam a partir d'1 d'abril, no a partir d'1 de gener, això és el primer que hem de dir, la improvisació en què ho estan fent tot. En lloc de fer mesures a partir de dia 1 de gener, les estam aplicant a partir de dia 1 d'abril. Com deia, com a molt, seran 50 milions d'euros. La resta, 300 milions d'euros en retallades, més o manco.

Renuncien a la vegada als 30 milions de l'impost sobre patrimoni a aquells que més tenen. Renuncien a l'impost de successions i donacions d'aquells que més tenen. Renuncien a l'IRPF a les rendes més altes. I tot i que vostè en reunió en el Consolat de Mar, em va dir que s'estaven plantejant una possibilitat d'un impost ecològic, de moment encara no en sabem res.

Per tant, com deia, almenys 300 milions d'euros en retallades. Fins ara en aquest Parlament, ni en comissió ni en plenari, a preguntes que s'han fet, tant a vostè com al Sr. Bauzá, no s'ha especificat d'on sortiran aquests doblers. Vostè ha dit en tot cas que serien lineals en totes les àrees. Això evidentment pot ser desastrós a determinades àrees com educació o salut. Si el pressupost 2012 sortia en educació, amb 74 milions de retallades respecte el pressupost del 2010, 118 milions d'euros respecte d'allò liquidat, és a dir, allò veritablement gastat i necessitat, en el cas d'educació. I en el cas de salut i benestar, amb una diferència de retallades de 245 milions d'euros respecte del 2010, com afectaran aquests 300 milions d'euros si també els aplicam a aquestes àrees? Volem saber d'on? Diguin d'on? Donin explicacions, donin la cara.

A més, ara hem sabut els pressuposts generals de l'Estat del Sr. Rajoy. Bé, resulta que en aquests pressuposts les previsions són que tendrem una davallada important en aportacions que esperàvem en educació, en polítiques d'ocupació, en Llei de dependència, transport aeri que no el pagam nosaltres directament, però també hi ha una retallada important i sobretot en les previsions de recaptació que hi havia previstes en IRPF i en IVA que davallen també de manera important. Per tant, aquests 350 milions d'euros que hi havia prevists de desfasament seran molts més, seran molts més. Algun diari avui els quantificava en un mínim de 170 milions i deia que podrien oscil·lar fins als 350 milions d'euros. És a dir, ens acostaríem, entre les que ja teníem de 350 milions i aquestes noves, podríem arribar a 700 milions d'euros. Esperem que aquestes xifres no siguin reals i no s'acosti realment a aquesta quantitat.

En definitiva Sr. Aguiló, la pretensió d'aquesta interpel·lació és que avui doni llum sobre totes aquestes qüestions, perquè la sensació que fan en aquests moments vostès és d'improvisació i que tenim un pressupost que varem aprovar el desembre que ja no ens serveixen per a res. S'ha canviat de dalt a baix aquest pressupost i ja ha quedat absolutament antiquat. Per tant, Sr. Aguiló, doni resposta a totes aquestes qüestions i digui'ns realment quin és el futur que ens espera. Realment podem aplicar polítiques actives d'alguna cosa, de qualsevol qüestió amb aquests pressuposts?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. En nom del Govern té la paraula el seu Vicepresident el Sr. Aguiló.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, President. Sr. Diputat, miri, el model de finançament que tenim és un model que se va negociar quan vostès estaven en el govern. Per tant, no ens demani responsabilitats a nosaltres. Això com a primer punt. Crec que és un model que té algun avanç respecte del finançament de la comunitat autònoma, però crec que es poden fer coses més interessants de cara al futur i podem parlar d'aquest tema.

Quant a si la comunitat autònoma ha de tenir un 1,3% de dèficit, un 1,5% o una mica més, la veritat és que això té una importància relativa, perquè el problema que tenim és que uns pressuposts són ingressos per un costat que entren i han d'anar a despesa i això ha de quadrar necessàriament. Si no quadra s'ha de finançar amb deute, i aquest endeutament s'ha de cercar en els mercats financers, i els mercats financers han de creure que els comptes de la comunitat autònoma en aquest cas siguin creïbles. Durant molt de temps, durant quatre anys, pràcticament els governs anteriors varen tenir un dèficit superior als 1.000 milions, entorn al 4%, als mercats financers els costava creure en les Balears. S'han hagut de fer autèntics esforços, li ho puc assegurar, hem hagut de fer autèntics esforços perquè hi tornin a creure. I aquests esforços per on passen?, passen bàsicament per reconèixer la realitat, no es pot viure permanentment del recurs de la deute, això no és possible i això fa que hi hagi un

replantejament i una situació on els estats han de procurar donar els serveis que els ciutadans troben essencials i deixar de banda els que no són tan essencials.

Li puc dir que s'han pres moltíssimes mesures de cara a l'estalvi i que, de fet, durant aquests mesos la reducció de la despesa pública ha arribat als 500 milions d'euros, fent coses que vostès de vegades han menyspreat, però que són una realitat: la reestructuració del Govern, la reducció d'alts càrrecs, la supressió de nomenament de personal nou, la reducció de productivitat i hores extra, la reducció d'alliberats sindicals, la reducció de la despesa sindical, la prohibició de permanència en servei actiu, l'eliminació de les baixes d'incapacitat temporal, la reducció d'acció social, la reducció d'eventuals, l'eliminació del complement de productivitat, la reducció de càrrecs a ib-salut, l'homogeneització de guàrdies, la reducció del 20% del pressupost en béns i serveis, la reducció de subvencions, la reducció d'inversions, ... Tot això ha suposat i ha de suposar, si continuem en aquesta línia, una reducció tremendament important de la despesa que ens ha d'ajudar que els comptes públics siguin sòlids i uns comptes públics que realment siguin emprats en allò que realment la societat vol, allò que realment la societat demana és una administració eficient, una administració que funcioni, que no creï entrebancs, que no estigui atrofiada, que tenguí la dimensió adequada i que es dediqui a la sanitat, a l'educació i als serveis socials. Es tracta de fer això. Si per això hem de prescindir d'altres temes, hem de prescindir d'altres elements, no quedarà més remei que fer-ho.

Vostè em diu que podríem apujar els impostos i tenir més recaptació. Està segur del que diu? Està segur? Idènticament pensí-ho una mica més, perquè tenim un problema i és que la recaptació cau i per què cau la recaptació?, perquè no s'han fet les transformacions oportunes, perquè les normatives encaixonen els aparells productius i aquests no donen més. Mentre es fan aquestes polítiques de contenció del dèficit, mentre es fan aquestes polítiques per equilibrar els comptes, és absolutament necessari fer un procés de reformes profundes del nostre model productiu. Vostès moltes vegades varen parlar durant la legislatura passada de canviar el model, sí, però mentre es blindava, curiosament, es parlava molt de fer canvis de model productiu i mentrestant es blindava, que no hi hagués canvis, que no es poguessin obrir nous negocis, que no hi hagués transformacions. No, això no és possible, s'han de fer les dues coses en el mateix temps. Per una banda, contenció de la despesa per dedicar-la a allò que realment la gent vol. I segona, fer les transformacions perquè realment les empreses puguin generar ocupació.

I dit això, també els vull dir que vostès parteixen d'un error en el diagnòstic de la crisi, bé quan es va diagnosticar que també es va tardar molt a fer-ho, però quan es va diagnosticar es va dir que era una crisi de demanda, típic de l'esquerra, perdoni que li ho digui, però és així, típic de l'esquerra, sempre és una crisi de demanda i sempre la regla és gastar més i sap què ha passat? Idènticament el que li ha dit el Sr. Bauzá, que hem passat d'un deute de 1.700 milions a un deute de 4.500, absolutament insostenible. Si haguéssim tengut un marge d'endeutament més gros de l'1,5 a l'1,7%, probablement no haguéssim arribat a tenir aquest finançament, finançament que es reparteix, perquè ho sàpiga, d'un càlcul que és interessant i és mirar que les conselleries de les distintes comunitats autònomes tenguin una reducció de les

seves partides similar a les que tendran els ministeris, entorn al 15%, 17%. Aquesta és la realitat.

Bé, com li deia, això és així. Una crisi de demanda, una crisi que ens du a endeutar-nos més i que arriba un moment que ningú no et deixa doblers, ningú, perquè no és sostenible. S'han de fer aquestes transformacions. La crisi en aquest moment no és de demanda, és una crisi d'endeutament, i una crisi d'endeutament passa per reduir l'endeutament i fer més sòlids els comptes públics i de les empreses, que les empreses i les famílies també estan endeutades, i tots hem de fer un esforç perquè aquest endeutament es vagi reduint.

Després podem fer demagògies sobre si aquesta partida arriba o no arriba. Però hem de fer una transformació, una transformació de tot, una transformació de les subvencions, una transformació dels bitllets d'avió, una transformació de com es calculen els preus de pràcticament tots els serveis públics. I una transformació d'allò que és la producció de serveis públics, una transformació profunda. M'acusaven fa una estona que no donàvem informació de com s'estava fent la reestructuració. La reestructuració en el sector públic auxiliar i no auxiliar és essencial. No hi pot haver 3 i 4 persones fent la mateixa feina. Això no es pot mantenir, s'ha d'anar a allò que és important.

Repetesc una altra vegada, l'important és salut, educació i serveis socials. I això significa que s'han de posar més doblers a salut, a educació i a serveis socials, tal vegada sí o tal vegada no. Atenció, tal vegada sí o tal vegada no, perquè també hi ha mals funcionaments dins l'administració de salut, hi ha mals funcionaments en educació i també en serveis socials. S'ha de posar ordre. S'ha de fer un canvi, i aquest canvi ens farà aflorar grans partides que podrem emprar d'una manera més adequada i més acurada. El que no podem reclamar és fer inversions invisibles que no ens duen enlloc, invisibles o no record com es deia, no?, el que hem de fer és una política seriosa, una política on cada administració ha d'aportar allò que li pertoca amb un repartiment d'esforços raonable. Tirar i no assumir les responsabilitats tampoc no ens durà enlloc. Dir que tota la culpa la tenen els altres, no ens durà enlloc, siguem un ajuntament, siguem un consell o siguem el mateix govern, tots hem d'assumir la nostra responsabilitat i hem d'estar junts.

Perquè li dic una cosa per acabar, sap quin era el primer problema que tenia aquesta comunitat, o que té encara ara aquesta comunitat?, el deute comercial, deute comercial, perquè com que no va poder acudir als mercats financers, el que va passar va ser que es va deixar de pagar. No es pagava el llum, no es pagava el telèfon, no es pagava la neteja, no es pagaven les ambulàncies, no es pagava res. Aquest era el primer problema, aquest, i aquest problema l'única manera de solucionar-lo d'una manera ràpida, d'una manera que ens donàs liquiditat a tots era arribar a acord amb el Govern de l'Estat que és el que té possibilitat d'acudir als mercats internacionals i això s'ha fet. Ara, el Govern d'Espanya avala les comunitats autònomes, això ens dona una eina tremenda per poder continuar fent aquestes reformes que són necessàries a curt termini.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguiló. Per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. En qualsevol cas les seves receptes, no sé fins a quin punt són massa de fiar. Vostès al seu programa electoral deien que durien rebaixes d'imposts. Aquí mateix fa pocs mesos deien que la pujada d'imposts, vostè mateix deia que té un efecte narcotitzant. El Sr. Rajoy deia que "*subir los impuestos significa más paro, más recesión y pagar las gracieta de Zapatero*", fan tot el contrari. Per tant, no sé fins a quin punt poden donar lliçons de res

Ha començat dient models de finançament, negociar com vostès governaven, el nostre grup hi va estar en contra, això el primer.

Segon, sap quina era la postura del Partit Popular en aquell moment? La postura del Partit Popular en aquell moment era que es mantingués el model de finançament que havia deixat el Sr. Aznar, que era pitjor que l'actual. L'actual era dolent, però és que aquell era pitjor.

En definitiva, Sr. Bauzá, aquí hi ha una qüestió i és que han posat l'austeritat o la reducció del dèficit com un mitjà necessari imprescindible en la gestió pública, efectivament, però el fan l'únic objectiu, l'únic, l'únic objectiu. En aquests moments no hi ha res més.

Em parla de les mesures que durà a terme o que ha duit a terme en despeses públiques per a la davallada, no m'ha especificat com farà aquests 300 milions d'euros que li falten o aquests 170, sembla que hi haurem d'afegir del Sr. Rajoy. No em parla de com ho farà. Em diu que la reestructuració de l'Administració pública, bé, l'Administració a la fi, aquest cap de setmana es va publicar al BOIB una primera passa del que volen fer, una primera passa del que volen fer!, una primera fase, en què parlen de la reestructuració del sector públic. Varen dir 80 empreses, de moment zero, zero, zero, empreses públiques de moment!, zero!

Això sí, de moment han començat a llevar gent, però és que curiós que en el mateix temps que lleven temps de per exemple ABAQUA o del Centre Balears Europa, allà hi ha fitxatges, estan "enxufant" gent!, en el mateix temps que lleven gent, en posen!, dels seus, amb carnet, sí, senyor, sí, senyor.

En definitiva, la veritat és una qüestió que és bastant vergonyosa.

Totes les davallades que diu que fan són a costa del servei. En aquests moments, a Salut i a Educació hi ha serveis que ja pateixen. Hi ha instituts que ho estan passant malament. Hi ha serveis de salut que en aquests moments ja tenen problemes. La mitjana de despesa sanitària de les Illes Balears està molt per davall, 200 euros per habitant per davall de la despesa de la mitjana espanyola. 200 euros per davall de la mitjana espanyola. La mitjana d'educació també. La de funcionaris per habitant també.

La de funcionaris per habitants a les Illes Balears està molt per davall de la mitjana espanyola. Hi ha comunitats autònomes que tenen el doble i quasi el triple que nosaltres, d'empleats públics. Aquesta és la realitat. Nosaltres hem de fer el mateix esforç que els altres, bé, la veritat és que ho hauríem de fet tot molt més acurat.

Sr. Aguiló, el *Financial Times* ha qualificat d'estrany i de desconcertants els pressuposts espanyols. Diuen que es corre el risc d'exacerbar les tensions socials i que, encara que la Unió Europea és culpable d'imposar una austeritat innecessària, els pressuposts del Sr. Rajoy es podrien haver dissenyat millor. Diu el *Financial Times*, per acabar: "Massa austeritat podria reduir el creixement i augmentar el risc que Espanya incompleixi l'objectiu de totes les maneres".

Bé, el que li vull dir ja per acabar és que tenim unes xifres d'atur que fan feredat. Podem mirar la part positiva, podem mirar que hi ha hagut una baixada, però hem de mirar la realitat. La realitat és que el mes de març, sempre, habitualment és un mes de baixada, i la diferència entre els afiliats que teníem a la Seguretat Social l'any passat i els que tenim enguany és de pràcticament 13.800 manco i que els aturats que tenim són pràcticament 8.000 persones més que fa un any. Aquesta és la dura realitat que tenim a les Illes Balears i no veim que les seves polítiques vagin a millorar això.

Parla que s'ha de fer un canvi de model, que s'han de fer transformacions. Nosaltres, en les seves decisions, veim el model de sempre: el model de construcció, el model de construcció davant la mar, devora zones protegides, aquest és el model de sempre.

Què hi ha de nou en aquest model? Ens agradaria saber-ho. Les seves decisions, tres al passat Consell de Govern -Son Bordoy, Canyamel i Sa Ràpita- són el mateix model de sempre, de construcció, de totxo i d'estar damunt espais naturals. Aquesta és la realitat. No veim per enlloc aquesta transformació, aquesta diversificació, aquesta aposta per la qualitat, aquesta aposta en definitiva per una economia de futur. Veim el de sempre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per tancar el torn de contrarèplica té la paraula el vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Molt bé, Sr. President. Sr. Diputat, anem per parts, he pres nota d'unes coses que ha dit.

Pujar impostos. Pujar impostos evidentment no és bo ni ajuda, això està clar, però és cert que el problema que tenim amb els comptes públics, conseqüència d'aquells dèficits acumulats és un problema molt greu i és un problema que s'ha d'arreglar, perquè si no, el que venia, la trajectòria que experimentàvem era que a conseqüència d'aquests dèficits permanents, conseqüència d'aquesta apel·lació contínua en el mercats financers, els mercats financers no deixaven doblers i al final es deixava de pagar i així sí que s'acaba l'economia, així sí que es posa punt i final a tot tipus de moviment econòmic.

Això s'ha de canviar, s'ha de baratar i entre els impostos que hem triat, hem triat impostos que pensam que són els més adequats per fomentar un creixement econòmic, un creixement econòmic sòlid i sostenible cap al futur.

Hem dit en altres ocasions que els impostos han de procurar no crear entrebancs a la formació d'estalvi i es tracta justament d'això, de no carregar impostos on es pot generar estalvi perquè la manca que tenim, en aquest moment, d'estalvi és realment impressionant. La situació econòmica que experimenten les Balears i que experimenta Espanya des del punt de vista dels comptes públics, és una situació econòmica realment d'extrema urgència.

Extrema urgència que és fruit -i ho vull recordar una vegada i una altra, perquè això és important, perquè no ens hauria de tornar passar- de dos elements: no voler reconèixer la crisi, pensar que amb propaganda es tapava tot i segon, una apel·lació contínua als mercats de crèdit -una apel·lació contínua als mercats de crèdit.

A partir d'aquí el procés de reestructuració és un pressuposts que té cost polític i que s'ha d'assumir. Vostès no ho valen voler assumir. Quan es trobaven amb una dificultat, "bé, escolta, mira, això a la gent no li agrada". No, el cost polític s'ha d'assumir i això és importantíssim. És importantíssim i és el que es fa en aquest moment. Es diu la veritat, es diu "mira, això no es pot finançar, en aquest tipus d'acció, no podem anar més enllà".

Quant a les empreses públiques, efectivament, estam en un procés de reestructuració d'empreses públiques. Un procés de reestructuració que està essent pulcre, objectiu, d'una forma molt clara, no s'agafa gent a les empreses públiques. És cert que per dur els processos de transformació has de comptar amb gent que et sigui fidel i per tant, els que estan al capdavant d'aquestes empreses sí que són gent del Partit Popular, difícilment ho faria gent del Partit Socialista de Mallorca, però li puc dir i li puc assegurar que aquesta transformació, que aquests reducció de personal es fa d'una manera absolutament objectiva.

Quant a sanitat, sanitat, a sanitat ens trobam un problema i un problema molt seriós: la despesa sanitària creix d'una forma alarmant cada any, tant que des de fa anys, sens dubte tota la legislatura anterior, els pressupostos no valien per res, per res i el que ens interessa a tots, perquè volem una sanitat sòlida, perquè volem una sanitat bona, és que els pressupostos siguin un instrument de feina que ens pugui marcar un camí.

L'austeritat, em diu que el *Financial Times* ha dit, ha fet uns comentaris, però escolti, allò important no sé si és el *Financial Times* o si són els analistes internacionals i les persones que conformen l'eurogrup, aquests han donat el vistiplau. Crec que vostè és capaç de fer una lectura de tot el que s'està fent per veure com en aquest moment hi ha un consens pràcticament absolut, més enllà de la brega política, que el que s'està fent és l'única política possible. L'única política possible, no hi ha alternatives, continuar gastant més del que es té du al precipici, du a caure pel barranc, és el que teníem, és el camí que seguíem, camí que, per cert, han experimentat altres països, altres països que han seguit aquest tipus de política, per tant, sabem el que feim.

Quant a l'atur i a la dura realitat, és cert, l'atur -abans contestant una pregunta de la Sra. Barceló ho he dit- no és una dada encara bona, però estic convençut i estam convençuts que fent les coses així com toca, que posant aquests dos peus damunt la terra, el peu de la flexibilitat per una banda i el peu de la formació per una altra, més aviat que tard tendrem resultats i si no, alerta, ho veurem.

I quant al model de la construcció, en fi, crec que vostè podria canviar de discurs. Sap que no és així.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

III. Moció RGE núm. 2084/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sobre l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1391/12.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 2084/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques generals sobre l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1391/12.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, començàvem la interpel·lació que precedia aquesta moció amb una pregunta de la qual no vaig obtenir resposta: quines garanties donarà el Govern en aquests moments de la independència, pluralitat de la Radiotelevisió pública de les Illes Balears?

La pregunta venia motivada perquè a principis del mes de març es consumava l'ocupació de la direcció d'IB3 en termes generals per part de persones de nítid perfil polític o, essent més clar, gent de perfil clarament partidista. Resumesc la situació: un director general amb carnet del Partit Popular com a principal aval que se sumava a un procés irregular de la directora de la televisió, el director de la radio i el director gerent, exclosos del concurs públic al qual obligava la llei, un concurs també del qual tothom en sabia el resultat abans de ser convocat.

Finalment, el que consideram en aquest moment l'element significativament més greu i que no sé si té comparança amb altra situació vista en una democràcia: un consell de direcció elegit per un únic partit polític, sense la més mínima representació de la Cambra legislativa, de la pluralitat de la Cambra legislativa, que trasllada a la direcció de l'ens públic no la realitat de la societat balear, sinó una manera excessiva d'entendre la majoria absoluta, entesa en aquest cas com a absoluta ocupació del poder.

Avui no ho voldran reconèixer, però la democràcia no consisteix a tenir una única veu. La democràcia es fonamenta en la discrepància, en la tolerància per al qui discrepa, en la pluralitat d'opinions i el Consell de Direcció d'IB3 no representa pluralitat, no representa tolerància, sinó una forma equivocada d'entendre el poder.

Incompleix allò que deia l'exposició de motius de la llei d'IB3 -que crec que hauré de recordar un cop més, vàrem votar per unanimitat- i cit literalment: "Els mitjans públics de comunicació audiovisual han d'estar orientats a complir les funcions de servei públic de manera que es garanteixin i prioritzin els valors que el legislador considera que són raó de ser i del servei i que estan íntimament lligats amb el dret a rebre informació veraç, la garantia del pluralisme". Per tant, una radiotelevisió que només representa una part de la societat, una part del panorama polític no és un reflex de la societat de les Illes Balears.

Què representa idò ara IB3? És una radiotelevisió de la qual només podem entendre que els representa a vostès, senyors del Partit Popular, en aquests moments una part de la societat balear, una part grossa, majoritària si tan volen, però única de la societat de les nostres illes.

Hi ha vida més enllà de la majoria absoluta, hi ha la realitat del carrer que s'entesten a ignorar. Amb aquest panorama no els estranyi que el primer punt d'aquesta moció es refereixi que aquest parlament demandi, exigeixi de la direcció de l'ens públic garanties per a la llibertat d'expressió, informació independent, objectiva, imparcial, veraç i plural. Que consti que no es tracta d'una descripció, sinó d'una demanda, una demanda

de les garanties que en aquest moment pot plantejar aquesta cambra.

En aquesta moció demanam també el retorn al consens, el consens que vàrem aconseguir -també val la pena recordar-ho- amb el primer candidat proposat per la Mesa Audiovisual el mes d'agost. Nosaltres, a diferència del que han expressat alguns portaveus del Partit Popular, no creim que *el tiempo del consenso ha pasado*, al contrari, sempre és temps de consens, sempre hi ha temps per al consens, estam obligats per al bé dels ciutadans als quals representam a estar oberts al consens.

Avui podem votar favorablement aquesta moció i demostrar voluntat d'arribar a consens, especialment visible en el cas que abans esmentava de l'anacrònic consell de direcció de veu única.

La llei que votàrem entre tots establia una sèrie d'elements per garantir el consens: la votació de dos terços per al consell de direcció i el director general en seria el principal mecanisme, però no l'únic, s'estableix també un consell assessor de programació i continguts que esdevé més necessari que mai a causa de l'existència d'un consell de direcció monocrom. Aquest aspecte també figura en un dels punts de la moció.

Pel consens no hi ha excuses, esperam avui que no surtin a atacar, a fer renou, així varen definir vostès la nostra tasca fa quinze dies, sinó que es demostrí des de les bancades de la dreta vertadera voluntat d'acord. No els ha de venir de nou que facem preguntes, com ens recriminaven fa quinze dies, farem preguntes, interpel·larem, voldrem respostes especialment en el marc de desconfiança que els errors del Govern han construït al voltant d'IB3.

No desconfiarien vostès si nosaltres posàssim un senador socialista al capdavant de la Radiotelevisió pública? És de sentit comú.

Abandonin la rancúnia per un dia. Evolucionin. No ens tornin dir *no hay nada nuevo bajo el sol*, si és així, serà perquè vostès no volen.

Els vaig demanar moderació, humilitat, propòsit d'esmena, esmena en el seu sentit original, corregir i posar bé allò que està malament, errat, mal fet, com creim que han gestionat políticament IB3 fins ara.

Avui tenim la possibilitat d'enviar un missatge al sector audiovisual, al professional del periodisme que la política, els polítics, les institucions de les nostres illes estan disposats a tornar al consens. Demostrin que són una majoria responsable, una majoria de govern i no es conformin en continuar essent oposició del govern anterior. Estiguin a l'alçada de les circumstàncies, no es conformin en "polítiquejar".

El conseller ens deia l'altre dia que vostès enfoquen la gestió *a las necesidades reales*, cert és que vivim temps difícils, que IB3 sofreix retallades de pressuposts importants a pesar de les significatives reduccions de pressuposts que ja va tenir durant la legislatura passada.

A la moció també feim referència a aquesta necessitat de prioritzar i en aquest sentit, a causa que ja no tenim cap tipus de veu en el marc dels òrgans de direcció de la Radiotelevisió pública, instaríem la direcció a prioritzar aquells programes que tinguin a veure amb la informació. S'han produït retallades en la cobertura informativa de les nostres illes. Pensam que no s'ha d'anar per aquest camí.

Hem de recordar que IB3 és un mitjà de comunicació públic, que té sentit en la mesura que és un servei públic. El seu objectiu no pot ser competir amb les televisions privades pluralistes que ja tenen la seva pròpia oferta.

El principal objectiu ha de ser seguir el camí marcat pel legislador a la llei d'IB3, aquesta famosa llei d'unanimitat, l'article 2, funció de servei públic, "satisfer les necessitats democràtiques, socials i culturals dels ciutadans; garantir la llibertat d'expressió, un dret del ciutadans a rebre una informació independent, objectiva, imparcial, veraç, plural; promoure el coneixement i difondre la identitat de les Illes Balears tenint en compte el fet diferencial derivat del caràcter insular i pluriinsular; garantir l'accés universal a la informació, a la cultura, l'educació i l'entreteniment; difondre i promoure la llengua catalana pròpia a les Illes Balears; promoure el pluralisme i la participació democràtica; oferir una programació de qualitat, i finalment, procurar el desenvolupament del sector audiovisual des del punt de vista de la millora de la seva contribució a l'economia a la comunitat autònoma".

Demà tndrem oportunitat també de parlar-ne en una proposició no de llei. Aquesta ha de ser l'obsessió de la direcció de la qual ens han exclòs i aquest serà per tant el marc de referència que els drem a debat en aquest parlament.

De cara a la societat balear, opinam que és molt important donar garanties que es compliran aquests objectius, amb aquesta funció de servei públic, i per això és necessari que ens esforcem a recuperar la confiança en IB3. No creuen que és una necessitat tenir una radiotelevisió pública on no hi hagi ombres de dubte sobre la seva pluralitat i independència? Les Illes Balears necessiten poder confiar en qui els governa, poder confiar en la televisió pública.

Vostès, senyors del Partit Popular, romperen el consens amb l'aprovació del decret llei, totalment innecessari, que nomenava el conseller de Presidència com a director general provisional de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, un decret llei que hem de recordar que no es va parlar ni tan sols comunicar a l'oposició abans i a pesar d'això després, quan havíem de parlar de la primera terna que va presentar la Mesa audiovisual, vàrem ser capaços d'asseure'ns i arribar a un acord en una persona. Per tant, és amb aquell decret llei quan es va demostrar, primerament, que hi havia poca intenció d'arribar a acords, perquè s'hagués pogut resoldre de moltes maneres diferents. A partir de llavors, una vegada passat aquest parèntesi -lamentablement només parèntesi- de consens envers una persona tornarem a la confrontació. I pens que vist aquest panorama, vist el que ha succeït aquests mesos, podem dir que vostès tengueren la iniciativa de rompre la llei que havíem aprovat per unanimitat amb aquell decret. Ara els correspon, per tant, tenir la iniciativa de voler consens.

Senyors de la bancada de la dreta, avui tenen l'oportunitat de demostrar que desitgen aquest consens, a pesar que sempre ens acusen que som nosaltres. Avui tenen l'oportunitat de demostrar que el desitgen, que el veuen igual de positiu ara que governen que quan el reclamaven des de l'oposició. No desaproveitin novament una oportunitat de treballar en positiu, conjuntament amb l'oposició.

I acab. Avui els deman que mirin el futur, a veure si en són capaços, que no mirin el passat, els deman que siguin generosos, si en saben, que ens ho demostrin per primera vegada, que incitin el seu govern, que instin el seu govern a exercir de govern, a liderar un intent de consens, que exerceixi realment de govern i no d'oposició. Els deman que reconeixin que és bo assegurar-se i arribar a acords, especialment amb les circumstàncies difícils que ens ha tocat viure.

El Sr. Gómez acabava recordant-me, fa quinze dies, unes paraules d'un correlegionari meu, el Sr. Bono, i jo per no ser menys que el Sr. Gómez acabaré citant a un històric conservador, com va ser el Sr. Cánovas del Castillo, en el seu moment president del Consell de Ministres. Ell deia que *nunca me enfado por lo que la gente me pide, sino por lo que me niega*. No s'enfadin perquè els reclamem consens i no ens facin enfadar negant-nos-el. No s'enfadin perquè cerquem el consens, no ataquin a qui els ofereix avui una mà, acceptin els errors comesos en l'exercici del poder i votin a favor d'una moció que el que cerca no és més que l'acord polític, la rectificació de les coses mal fetes, que crec que és una garantia absolutament necessària per al futur de la radiotelevisió pública.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La moció que avui debatem, així ho interpreta almenys el nostre grup parlamentari, és una iniciativa a favor de l'acord, de la pluralitat i de la independència de la radiotelevisió autonòmica. És una nova oportunitat per recuperar allò que fonamenta l'existència d'IB3 i que mai, mai no s'hauria d'haver relegat a un paper secundari en pro d'altres interessos.

Efectivament, com molt bé fa referència el text de la moció, IB3 serà una televisió autonòmica i pública si manté vius i vigents els principis de funció de servei públic, que es descriuen i es detallen a la Llei 15/2010, de 22 de desembre. I quins són aquests principis, aquestes finalitats públiques que justifiquen IB3? D'entre totes elles, la situació i el context actual fa que en destaquï quatre: una, que serveixi per impulsar el sector audiovisual de les Illes Balears; dues, que promogui la llengua del país; tercera, que serveixi per cohesionar la societat balear, que sigui alhora la televisió de Mallorca, la televisió de Menorca, la televisió d'Eivissa i la televisió de Formentera; i, finalment, que estigui al servei de la informació i del coneixement des de la independència, la pluralitat i la professionalitat. En definitiva, que sigui una radiotelevisió del país propera i plural que ofereixi una programació rigorosa i de qualitat i que tenguï el sector audiovisual balear com a principal productor.

Aquest és, de fet, el model d'IB3 que es descriu i que inspira la Llei de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. Aquest era, i amb l'exposició de cada grup avui sabrem també si és, el model de televisió autonòmica de consens. Sí, aquesta, sense decrets lleis, amb els seus defectes i amb les seves virtuts és la llei i el model del Partit Popular, del Partit Socialista Obrer Espanyol i del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, i també, lògicament, de la resta de grups representats en aquesta cambra l'any 2010.

I deixin que ho digui sense cap bri de dubte, el gran valor de la Llei 15/2010 és la unanimitat a favor de la independència de l'ens. La llei ampliava per açò les prevencions contra la intervenció del Govern de torn i augmentava les exigències d'independència i professionalitat. Literalment diu la llei "la independència funcional de l'ens respecte del Govern i de l'administració en general és del tot necessària per garantir la gestió del servei públic i perquè aquesta es dugui a terme sense cap interferència o contaminació amb la ideologia de torn".

El Parlament de llavors aprovava aquesta nova norma des del coneixement d'una experiència, d'un recorregut ple d'encerts i ple d'errors. Havia de ser, per tant, un punt d'inflexió entre l'IB3 d'abans i l'IB3 de després. La d'abans és l'IB3 dels 120 milions d'euros, és la televisió de Matas-Humbert, és la televisió dels 90 milions d'Antoni Martorell, és la televisió dels retrets. La d'ara, la de després, emperò, havia de ser l'IB3 de tots, la que està al servei del país regida per criteris de professionalitat i no d'oportunisme partidista. No oblidem els errors, però sobretot, sobretot, no els repetim.

Però la independència d'IB3 no és un valor inconcret, la llei estableix fórmules per promoure-la i per garantir-la i ho fa vinculant-la a la pluralitat, a la professionalitat i al consens, sí, dels dos terços. Aquests continguts de la independència són els que regeixen l'elecció del consell de direcció i l'elecció del director general d'IB3. La llei i l'Estatut d'Autonomia cerquen la pluralitat perquè aquesta és la garantia de la independència, i així ho diu textualment quan parla de la garantia del pluralisme en la composició del consell de direcció, que la llei assegura per mitjà de, primer, l'elecció dels seus membres del Parlament per majoria de dos terços, i dos, un perfil tècnic i professional de candidats a ser elegits que garanteixi la seva actuació amb plena independència i neutralitat.

El principi de pluralitat, per tant, el trobam a cada apartat de la llei, el trobam quan es parla de pluralisme del consell de direcció, que diu que és necessari per poder adreçar-se a una societat també plural, per garantir la llibertat d'expressió i d'informació independent, veraç i plural. I quan parla també del consell assessor de continguts i de programació, quan diu la llei que està integrat per quinze membres els quals han de representar la pluralitat de la societat balear i de les Illes que la componen.

I per assegurar aquesta pluralitat del consell de direcció la Llei 5/2010 preveu -ho torn a repetir- que els seus membres siguin elegits per dues terceres parts del Parlament, tot i que, com a fórmula final per evitar situacions límit, estableix la majoria absoluta. Però l'esperit és dels dos terços i l'esperit és de l'acord i l'esperit és que el consell de direcció sigui plural, com el de totes les televisions públiques d'estats democràtics. La independència es garanteix a través de la pluralitat dels òrgans de decisió i de control.

En canvi, el Grup Parlamentari Popular, sota l'argument que és meu i fent un ús -un abús diria jo- gens democràtic de la majoria absoluta decideix aprovar una composició del consell de direcció monocolor, monolítica, elegits tots i cada un d'ells per només el Grup Parlamentari Popular; una decisió contrària a la pluralitat i, per tant, també contrària a la independència d'IB3, contrària a la pluralitat tal i com s'estableix a la Llei de l'ens públic.

Però la independència necessària per complir amb la funció de servei públic, amb la d'organisme autònom, també requereix d'un altre criteri, i aquest és el de la professionalitat, una professionalitat que, independentment de les adhesions polítiques personals, llueixi -repetesc, llueixi- molt per sobre de l'adscripció o vinculació ideològica i, en aquest cas, en el cas de l'elecció de l'exsenador i exregidor del Partit Popular, el Sr. José Manuel Ruíz, no es compleix. El currículum professional del Sr. Ruíz, per molt extens i intens que sigui, no li atorga ni la neutralitat ni la imparcialitat imprescindibles per garantir la independència i la credibilitat, el prestigi en definitiva, d'un servei públic que té com a missió principal informar, comunicar, transmetre coneixements amb independència, rigor i equanimitat.

El que sí val la pena és reiterar, però, la necessitat que la funció de servei públic només es complirà si s'està en condicions d'actuar amb independència, i per açò donam suport al primer punt de la moció i per açò es requereix també que el consell de direcció tenguí una composició plural i professional, acordada amb el consens dels dos terços, i, per tant, també donam suport al punt segon de la moció quan proposa recuperar el diàleg entre els grups parlamentaris que ho facin possible.

Anteriorment esmentava el consell assessor de continguts i programació, que contempla la Llei de l'ens de radiotelevisió, per vetllar per la independència i la pluralitat que sense cap dubte pot ser un instrument útil en l'assoliment d'aquest objectiu. Aquesta és la proposta del punt tres de la moció i ens sembla necessària i oportuna.

I, finalment, en el darrer punt es proposa que la televisió autònoma sigui sobretot una televisió vertebrada sobre la informació i el coneixement, una televisió que combini l'actualitat amb l'anàlisi, la documentació, el debat, l'exposició de motius. Agafin vostès el model de la BBC o del Canal 324, és igual, però a l'hora de prioritzar recursos és clau, és fonamental saber quina és la columna que sosté l'edifici, i nosaltres, com també la moció, creim que és la substància d'un món globalitzat i d'una societat de la comunicació la que ha de regir aquesta televisió, que, a més, són elements que tractats des de la proximitat poden suposar un important impuls al sector audiovisual propi de les Illes Balears.

I acab ja, el Grup Parlamentari Popular, IB3 no pot ser un meu, meu, com constantment ens repeteixen vostès, ni l'anell és seu, fent referència a la novel·la de Tolkien, ni vostès poden pretendre que IB3 sigui la casa seva, com s'enyorada casa d'ET. Ni una cosa ni l'altra. Això sí, entre tots hauríem d'intentar, d'evitar que aquesta història no sigui una història inacabable ni tan sols una història de ficció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui aquesta moció relativa a política general sobre IB3, derivada de la interpel·lació que va presentar el Grup Parlamentari Socialista en aquesta mateixa tribuna fa uns quinze dies.

Permetin-me que abans de res faci una sèrie de valoracions sobre el que s'ha dit aquí per part del grup proponent. El Sr. Bonet ha afirmat que li preocupa com s'han de garantir els principis d'independència, pluralitat, neutralitat de l'ens públic, i jo li vull dir a vostè, Sr. Bonet, que no es preocupi en absolut perquè a la comissió de control de l'ens públic tant el Sr. Gómez, en el seu moment, com el Sr. Palazón com ara el Sr. Ruíz han aportat documentació suficient que acredita que IB3 és una televisió i una ràdio clarament imparcial, especialment pel que fa als serveis informatius. Es va exhibir una relació de minutatges de diferents espais, molt concretament dels informatius, amb la qual queda més que acreditada aquesta neutralitat i vull reconèixer que a pesar de les crítiques rebudes aquesta televisió està sent més imparcial i més veraç del que era la legislatura anterior.

Permeti'm també, Sr. Portaveu, que li digui que vostès, per ventura, no són els més adequats per exigir neutralitat a una televisió pública, ja que quan vostès han estat responsables polítics d'un ens públic durant la legislatura anterior aquest ens va ser reiteradament condemnat pels tribunals per incompliment de la Llei electoral als espais informatius. I el que és pitjor, és que vostès mateixos, lluny de rectificar, reincidien elecció rere elecció sense reconèixer el flagrant incompliment i per això em deman, estan vostès legitimats per reclamar imparcialitat i neutralitat? La resposta és ben clara, rotundament no.

Siguin humils, Sr. Bonet, vostès també, no només nosaltres, reconeguim els seus errors, mai no he escoltat aquest error reconegut per la seva part, i després podran parlar amb un mínim de credibilitat que a dia d'avui no tenen. Com quan vostè, Sr. Bonet, afirma categòricament que s'ha duit una nefasta gestió d'IB3, ho va dir aquí l'altre dia, des del mes d'agost. Miri, Sr. Bonet, no parli vostè de nefastes gestions, faci el favor, i manco després que un jutjat de Barcelona hagi condemnat recentment l'ens públic a pagar, ni més ni manco, 5,3 milions d'euros com a conseqüència de l'incompliment del contracte que vostès, els magnífics gestors del pacte, signaren amb Mediapro per a la retransmissió de la Lliga BBVA, contracte que va estar molt mal negociat, amb unes clàusules abusives per a l'ens públic i que avui suposa un increment substancial del deute de l'ens públic i, per tant, del dèficit de la comunitat autònoma. Per cert, una retransmissió que, com ja s'ha assenyalat per part de l'actual equip directiu, és del tot innecessària, no només pel cost que suposa sinó perquè també aquesta lliga ja és retransmesa per altres canals, com per exemple La Sexta, per tant, ja té una cobertura mediàtica i això implica una duplicitat massa cara. Així que no donin lliçons, senyors del Partit Socialista. 5,3 milions d'euros com a conseqüència de la seva nefasta gestió i de la seva incompetència, i una despesa incontrolada sense tenir cap consideració de la situació econòmica del moment.

Miri, no parli de gestió quan IB3 arrossega un deute de 80 milions d'euros per una política pressupostària irresponsable on es malgastava i malbaratava en despesa corrent, quantitats desmesurades per fer estudis, informes, *caterings*, contractacions externes costoses, *màrqueting*, *merchandising*. No parlin vostès de responsabilitat.

I, des de la Conselleria de Presidència, aleshores dirigida pel Partit Socialista, es feien modificacions de crèdit per posar més i més doblers a una televisió pública deficitària, que era una màquina de cremar doblers que no tenien, i tot per mantenir un pacte a tota costa i sense cap mirament, bloquejant altres partides pressupostàries com, per exemple, la de cooperació local per als nostres ajuntaments que avui pateixen les conseqüències.

No vull deixar de banda el capítol de l'elecció del nou director general, el Sr. Ruíz, en aquesta mateixa sala. Miri, ens va semblar lamentable l'actitud d'aquesta oposició que va decidir sortir de la cambra en el moment de la votació, que segons marca la Llei d'IB3 s'estava celebrant dins els termes que regula. La seva va ser una actitud infantil que va manifestar l'alçada a què vostès es troben, si no estan d'acord amb el que es proposa deixen de participar en el procés democràtic i se'n van de la sala pegant una portada amb prepotència. Aquesta és la política de les potadetes que darrerament fan vostès. Darrerament estan acostumats a polítiques extraparlamentàries, les que es fan fora de les institucions, la política de l'agitació o de la crispació, crits, pancartes, ... sense dubte és aquest el seu hàbitat natural, i això sí que vostès ho saben fer molt bé.

Nosaltres ens estimam polítiques assenyades preses des de la responsabilitat al Parlament de les Illes Balears, que és la seu de la voluntat popular per si vostès no se n'han adonat, i de les institucions. Això és el que esperen els ciutadans de nosaltres i més amb els temps que corren.

La gestió que es fa des d'IB3 és del tot responsable. Volem donar l'enhorabona pels esforços que ha duit la Conselleria de Presidència des del primer moment, esforços per arribar a un consens, que eren reals aquestes intencions tant per part del Govern com per part del Grup Parlamentari Popular, i vostès varen deixar ben clar quina era la seva prioritat, desgastar el Govern, bloquejar el pacte, l'acord, i, per tant, fer, tenir un ens públic a la deriva sense cap dirigent. També volem destacar l'esforç pressupostari que s'ha fet per part de la Conselleria de Presidència, i també de la Vicepresidència Econòmica, amb una partida de 30 milions que suposa un esforç important, però necessari per frenar aquesta despesa descontrolada del pacte d'esquerres.

I valoram positivament l'augment de l'audiència. Tampoc no hem escoltat res en aquest sentit. Parlin també de les coses positives, Sr. Bonet, no només d'allò que per a vosaltres és criticable. Especialment apujada d'audiència als informatius, el que avala el servei públic que presta IB3; si augmenten les audiències als informatius segur que no serà perquè aquests siguin parcials, sinó tot el contrari. Jo crec que no s'ha de menysprear l'audiència perquè són els ciutadans de les Illes. Queda demostrada la neutralitat de l'ens amb el llistat que el Sr. Ruiz presentà de les personalitats que han estat convidades a IB3, representants dels diferents corrents ideològics de la nostra societat, com no podia ser d'altra manera.

Vostè, Sr. Bonet, ha qüestionat que es puguin garantir els drets dels ciutadans amb aquesta televisió pública, i jo li dic que aquests drets estan ben garantits, fins i tot més protegits que abans. Miri, a l'anterior legislatura no es varen respectar els drets laborals dels treballadors, i això ho diu la Sentència 625/2011, de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears -casualment el Sr. Bonet no té crítiques per a això- en matèria de drets fonamentals, per la qual condemna l'anterior equip directiu d'IB3 Ràdio..., era condemnat per vulneració del dret fonamental de la llibertat sindical que la llei orgànica regula concretament al seu article 13, i llegesc literalment: "Expressament seran considerades lesions a la llibertat sindical els actes d'ingerència consistents a fomentar la constitució de sindicats dominats o controlats per un empresari o una associació empresarial", i això va ser el que es va produir segons l'alt tribunal, el qual es pronuncia afirmant que els actes duits a terme per part de la direcció tenen la qualificació d'acte que suposa tota una ingerència empresarial a l'activitat sindical de l'ens públic. Ens sorprèn molt perquè després vostès bravegen de ser defensors dels sindicats i dels drets laborals, però quan es tracta d'aplicar una política des d'un mitjà públic han demostrat tot el contrari. Per tant identifica el supòsit tipificat a l'article 13, que reconeix clarament la vulneració d'aquest dret, i vostès realment pos en dubte que estiguin interessats a garantir els drets a IB3.

Maldament això, i esper que no es prengui la meua crítica, totalment legítima igual que la que fa vostè, com un greuge sinó tot el contrari, com una manera de debatre en aquesta tribuna, sí que vull anunciar que la nostra formació té intenció de donar suport al punt 1, perquè òbviament la Llei 15/2010, del 22 de desembre, s'ha de complir, i òbviament aquest grup parlamentari considera que s'han de garantir les llibertats d'expressió, el dret dels ciutadans a rebre una informació independent, que segons nosaltres avui és més independent que abans. No donarem suport al punt 2 perquè considerem que vostès tenien una oportunitat magnífica que varen desaproveitar, i la varen desaproveitar de manera intencionada, i el que va fer el Govern de les Illes Balears va ser el que ha de fer un govern: gestionar i posar-se al front d'un greu problema que vostès varen proporcionar, que vostès varen ser els que varen idear.

En el punt 3 també estam d'acord, perquè és en compliment de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'ens públic de la radiotelevisió, per tal d'incorporar el nou òrgan de control i d'assessorament de caràcter plural i realment representatiu de la societat balear. Si em permeten nosaltres plantejaríem una petita transacció, que seria quan consideri l'equip de direcció que sigui el millor moment o el més oportú; ens consta que s'està fent aquesta feina i que per tant es farà, però vostè també ha de reconèixer que el nou director acaba d'arribar i els problemes que tenen des d'un punt de vista econòmic i pressupostari fan que s'hagin de prendre determinades mesures, tot i que aquesta és una de les mesures en les quals s'està fent feina.

I el punt 4, en el qual vostè planteja instar que es prioritzi el manteniment d'aquells programes que compleixen les funcions de servei públic segons diu la Llei d'IB3, nosaltres també creim que això és essencial i creim que és important que aquest parlament ho reconegui, i evidentment garantir l'accés a la informació, i en aquest sentit instar que es mantinguin els programes de caràcter informatiu existents tant per la televisió com per la ràdio públiques ens pareix també una proposta assenyada i, Sr. Bonet, perquè després vostè no digui també li donarem suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio.

(Petit aldarull)

Sr. Cosme Bonet, té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, igual que el PSM, pensam que ha de ser la funció de servei públic una referència bàsica que guii la gestió de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, la llei; vostè ho ha dit, Sr. Martí: propera i plural, i ha fet referència a la història d'IB3, que no farà falta repassar un altre cop aquí, en la qual la llei havia de ser un punt d'inflexió que lamentablement no ha estat. La llei continua essent per a nosaltres la principal i primera referència, i per això els punts que duim avui aquí a aprovació en bona part estan basats en això que diu la llei. Nosaltres en aquest sentit no hem canviat. Confiàvem, o continuarem intentant confiar en la coherència dels partits que en el seu moment donaren suport a la llei.

Faré unes valoracions del que ha dit el Sr. Rubio, en ús de la legitimitat que m'ha atorgat per fer la meua crítica després d'haver-me-la llevada al principi.

Vostè té un punt de vista molt respectable, però és el seu punt de vista, és a dir, jo insistiré en el que he dit abans: no he fet una descripció de com funciona IB3 o com puguin funcionar els informatius, sinó que he expressat una desconfiança que crec que és natural donat el procés pel qual vostès han nomenat càrrecs directius i han acabat tenint un consell de direcció monocolor, de gent afí al Partit Popular. Vull dir que estam perfectament legitimats, pens, i podem dir el que pensam, i en aquest sentit aclarir..., demanar-li que digui tota la veritat, perquè vostè cada vegada ens recorda aquestes condemnes de la Televisió de Mallorca reiteradament, però no esmenta que fa referència al fet que la direcció de l'ens en aquell moment feia la informació electoral amb criteris periodístics, que era una reivindicació que fan els periodistes d'arreu de l'Estat, i ho va continuar fent així precisament perquè nosaltres no hi vàrem interferir, però també ha de recordar que quan la Junta Electoral deia una cosa en sentit contrari s'adaptaven al que deia la Junta Electoral, però hi havia aquí un criteri clarament periodístic, per ventura no estrictament en el sentit que deia la Junta Electoral però hi havia un criteri que demostrava a les totes la independència de què gaudia aquell mitjà en aquell moment.

Qui va incomplir el contracte que vostè ha esmentat va ser la direcció actual, des del nostre punt de vista. El contracte estava fet; es va gestionar malament, es va negociar malament i en aquell moment un tribunal de Barcelona obliga a pagar a IB3. Ens ho poden retreure tot, com supòs que faran durant tota la legislatura, però a vegades hi ha qüestions que han de voler reconèixer que les podrien haver gestionat millor, i aquest crec que és un bon exemple.

Jo crec que el Partit Popular no pot donar precisament lliçons de bona gestió, i jo trob lamentable que m'obligui a parlar de la gestió del govern del Partit Popular; no la gestió d'aquest govern, que pràcticament no en parlam mai perquè sempre parlam de la gestió del govern del Sr. Antich, sinó de la gestió del govern de l'anterior govern del Partit Popular, que és l'única referència que tenim; l'anterior govern del Partit Popular no és precisament un exemple de bona gestió. No m'obligui a parlar aquí del Palma Arena, que és un cas de corrupció, per favor no m'obligui a parlar del Palma Arena. Hem de parlar del Palma Arena?, volen un debat del Palma Arena? No, no farem debat del Palma Arena.

(Alguns aplaudiments)

Podem parlar del metro. El metro no és un exemple de corrupció, és un exemple de molt mala gestió. No, no, el metro és genial, perquè vostès deixen una gran infraestructura feta a la qual s'han d'invertir més de 200 milions d'euros per arreglar-la. Bé!, és que això és la bona gestió...

(Remor de veus)

...del Partit Popular? Per favor!, per favor!

(Continua la remor de veus)

Jo el que trob lamentable...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. BONET I BONET:

...és que vostès també ens retreguin que continuàssim l'hospital que vostès havien començat. Per favor!, no l'haguessin començat, idò! És que vaja barra que tenen, per favor!

És lamentable que vostès s'alegrin i aplaudeixin quan la sala queda mig buida, quan aquesta cambra queda mig buida perquè no hi ha acord entre el Govern i l'oposició. No s'haurien d'alegrar, s'haurien de preocupar!, i no ho fan, els és igual.

(Petit aldarull)

Estan contents de quedar tots sols, estan contents de quedar tots sols!, és increïble.

La potadeta, la potadeta és la que ens va fer el responsable màxim de la televisió quan a la premsa va dir "l'oposició no té cabuda, no pot consensuar res" quan el Sr. Palazón va partir"; això és la potadeta, "com que estic rabiós perquè m'ha criticat durant sis mesos ara no negociaré amb ells el pròxim director general". Això és la potadeta que ens varen fer els veïnats del Consolat de Mar.

No em retregui les manifestacions. Vostès ara ja comencen a ser *cansinos* amb això. El PP organitzava manifestacions a missa cada diumenge; sí!, manifestacions a missa, on varen arribar, fins i tot, a intentar agredir un ministre.

(Alguns aplaudiments)

Vostès varen fer manifestacions contra una investigació de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat; una no, moltes. No em vulguin dur a aquest debat, per favor!; si vostès m'han parlat d'això! I què?, ara no els va bé que parlem del passat? Idò comencin-s'hi a acostumar, comencin-s'hi a acostumar, que parlem de vostès...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. BONET I BONET:

...perquè també en parlarem, de vostès, aquí.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. BONET I BONET:

Parlarem d'IB3, ja que vostès també n'han parlat un poquet. Em parla d'audiències; ens alegrem que hi hagi més audiència a IB3. Per aconseguir-la primer varen liquidar la competència, a ser el "primeríssim" que varen fer, per tant alegrin-se.

Mirin, nosaltres demanam independència, objectivitat, imparcialitat, veracitat... Li posaré només un exemple ràpidament. Almenys en la retransmissió de la manifestació de Lluçmajor aquest cap de setmana, on IB3 va enregistrar -ens conten- més d'una hora tots els fets, finalment només es va mostrar el moment en què la policia intervenia; almenys tenim el dubte: el motiu era la protesta?, el motiu d'aquesta protesta?, o interessava mostrar una determinada manera de la manifestació? Dubtes, en tendrem, i els haurem de plantejar aquí. Cada dubte que tenguem sobre continguts els haurem de dur aquí perquè vostès ens han exclòs dels òrgans de direcció, han exclòs una part significativa de la societat balear.

Nosaltres veníem a parlar de consens, veníem a parlar d'un consell de direcció plural; n'ha parlat poquet, només al final, m'ha tornat dir el que supòs que tenen en els argumentaris: el consens, el mes d'agost, ara ja no toca. El mes d'agost d'enguany els tornarem plantejar consens, a veure si és una qüestió estival. Avui ha quedat clar que, consens, no en volen.

Però agraïm el suport als punts 1 i 3 i acceptam la transacció, però creim que s'equivoquen al no voler donar suport al punt número 2, que senzillament diu -i amb això acab- "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a reprendre les converses amb els grups parlamentaris per tal d'arribar a una candidatura de consens del Consell de Direcció"; reprendre les converses; ni això.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Bonet, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Acab, Sr. President, molt ràpidament. A mi m'agradaria que fossin una mica més tolerants amb la nostra crítica, és que jo crec que haurien d'estar còmodes, amb una majoria tan àmplia no s'haurien de posar tan nerviosos quan sortim a criticar-los el que fan.

Els citaré un altre conservador il·lustre, el Sr. Antoni Maura, perquè entenguin això de la tolerància de què va. *“La tolerancia significa enterarse cada cual de que tiene frente a si a alguien que es un hermano suyo, quien con el mismo derecho que él opina lo contrario, concibe de contraria manera la felicidad pública”*. Vostès no mostren aquesta tolerància dimarts rere dimarts, i amb la seva actitud serà molt difícil arribar al consens però ho continuarem intentant.

Moltes gràcies.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Agrairia al Sr. Fernando Rubio que volgués concretar aquesta transacció que ha fet, i al Sr. Bonet, sobretot, que també l'escolti perquè han parlat de transacció però no s'ha definida, la transacció. Si és tan amable...

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Seria pràcticament acceptar tot el punt 3, però afegir-hi “quan sigui el moment oportú o quan l'equip directiu consideri que és el moment oportú”.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet...

EL SR. BONET I BONET:

Acceptam la transacció d'aquesta manera en el punt 3.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Per tant els punts 1, 3 i 4 s'aproven per assentiment. I passam a votar el punt 2, no és així?

Perfecte. Passam a votar, votam.

24 vots a favor, 34 en contra, cap abstenció, per la qual cosa la moció queda aprovada exceptuant el punt que ara acabam de votar.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 1590/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre el patrimoni.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i la votació de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 1590/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre el patrimoni. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, tenim avui una nova oportunitat d'obrir un debat sobre la política tributària en aquesta comunitat autònoma, i crec que després del que hem sentit avui en algun punt anterior no puc més que començar fent referència a una frase pronunciada pel vicepresident econòmic del Govern fa cosa de minuts aquí mateix, en el debat d'un altre punt. La pregunta que s'ha fet el vicepresident econòmic del Govern ha estat: “Estan vostès segurs que incrementar els impostos i incrementar la pressió fiscal suposa recaptar més?”.

No sé, no sé si té molt clara la pregunta que el mateix responsable del pressupost i de l'economia d'aquesta comunitat autònoma acaba de deixar avui sobre la taula, perquè no sé si té molt clar que hi ha un projecte de llei provinent d'un primer decret sobre mesures tributàries en tramitació parlamentària, i una nova proposta també aprovada per decret i pendent de convalidar, i jo no sé si això té previst el Govern que suposi millora dels ingressos i per tant recaptació d'alguna cosa més, o si simplement està feta perquè sí, sense que estigui previst cap nou ingrés.

Però, mirin, com he dit abans amb aqueixa proposta que presentam avui del Grup Socialista tenim i volem confrontar dues maneres segurament diferents d'entendre les necessitats en política tributària i fiscal en aquesta comunitat autònoma; una, la del Partit Popular, que en principi té com a base fonamental aqueixa política econòmica les importants retallades per intentar reduir el dèficit públic, una política que equival a retalls també molt importants de serveis socials bàsics i de drets adquirits; i, per un altre costat, la proposta que permanent venint fent des del Grup Socialista, i és que no es pot descartar la necessitat d'actuar sobre la despesa a l'administració raonablement, però que al mateix temps es necessita sense cap dubte actuar també sobre els ingressos.

I he de dir que darrerament hem pogut assistir a un canvi, d'alguna manera, d'opinió en el si del Grup Popular sobre aquest tema, sobre aqueixa qüestió, i crec que fa devers dues setmanes tenguérem l'oportunitat a la Comissió d'Hisenda de veure una proposta del mateix Partit Popular, que llegiré alguna de les frases del contingut de la proposta, que diu “la manca de liquiditat, causada en bona mesura a la davallada d'ingressos tributaris, està esdevenint un greu problema, entre d'altres, per allò que signifiquen els retards en el pagament de factures als proveïdors i a altres institucions públiques”; va bé aquest reconeixement. Però a més a més també ve a dir a un altre punt que s'han d'aplicar o s'han aplicat mesures de rigor pressupostari, d'austeritat i d'optimització de la despesa pública, i afegeix: “...mesures que també han de venir acompanyades d'altres en la línia de millora dels ingressos”. Això tampoc no va molt en la línia de la pregunta que ha deixat el vicepresident econòmic avui aquí; s'anuncia la necessitat de millorar els ingressos i el president es pregunta si incrementar els impostos o la pressió fiscal suposa millora d'ingressos. No sé per quina via ho vol fer.

Però això té un doble significat, és a dir, que s'assumeixi ara que el problema, la major part del problema ve per una reducció d'ingressos tributaris equival a reconèixer que fins ara s'havien estat fent afirmacions incorrectes, com que tota la responsabilitat de la impossibilitat, segons el Govern, de fer front al deute amb proveïdors i amb altres institucions venia provocat per una mala gestió econòmica del passat govern. Ara comprovam que no, alguna cosa hi té a veure la reducció d'ingressos en aquests moments. Però aqueixa proposta no deixa de tenir una certa incoherència perquè, com podem veure també més endavant, és inexplicable que, per un costat, s'assumeixi que s'han de millorar els ingressos i, per l'altre, s'estigui disposat a renunciar directament a més de 30 milions per aplicar una sola proposta impositiva.

Però fins i tot, i acceptant que el PP ha modificat el seu criteri sobre la necessitat de millorar els ingressos, les propostes també són clarament diferenciades. Des del Partit Popular es continua insistint que les modificacions tributàries que es facin continuïn afectant per igual tots i cada un dels sectors de la nostra societat per igual, als que més tenen i als que no tenen absolutament res. I des del Partit Socialista, des del Grup Socialista entenem que s'ha de cercar una política tributària equilibrada, justa i proporcional.

Senyores i senyors diputats del Partit Popular, la seva política tributària és al dia d'avui bàsicament injusta, improvisada -llavors veurem per què també-, sense una fulla de ruta, sectària i partidista, i hem de preguntar-nos què s'amaga darrera les propostes en matèria tributària que fa el propi Partit Popular? Entre d'altres, s'amaga una proposta tributària que, com he dit, no és progressiva, que afecta totes les classes socials per igual, sense distinció del seu volum d'ingressos.

I per què he dit també abans que és una política improvisada? Miri, en el debat de pressuposts no es va fer ni una sola referència a la necessitat d'incrementar els ingressos per via impositiva, ni una; després es utilitzar la figura del decret llei per aprovar una primera proposta de modificació tributària, que, per cert, també he de dir que és un subterfugi que permet al Govern, entre d'altres coses, aplicar des del primer dia aquesta proposta seva, estalviar-se l'obligació d'un informe econòmic que justifiqui aquest increment i evitar, entre d'altres, un debat d'una esmena a la totalitat a la proposta impositiva del Partit Popular.

Però si això no és suficient, vull recordar també que abans de l'aprovació definitiva d'aquesta primera proposta en matèria tributària per part del Partit Popular, el mateix ja tramita una segona proposta en la mateixa matèria. Entenem ara per on va el tema de la improvisació? No se sap molt bé què s'ha de fer i s'han d'anar fent constants propostes de reforma i de modificació. Però, com dic, aquesta segona proposta continua amb la mateixa línia que abans, continua carregant sobretot damunt els assalariats, continua carregant damunt aquells que menys tenen i que, per tant, cobriran la major aportació per via impositiva a la resolució dels problemes econòmics, clarament es continua protegint els que més tenen.

Però tornant a la proposta en tràmit, vull dir que l'article estrella, aquell que estableix la bonificació del cent per cent de l'impost sobre el patrimoni; i això què significa? Significa que es renuncia a l'ingrés de més de 30 milions d'euros, els quals, sumats a molts milions més que també podrien arribar per altres propostes en matèria tributària, que, ja li anunciï, tendrem l'oportunitat de debatre en aquest mateix parlament, permetrien una millora real dels ingressos i aquests serien aportats majoritàriament per aquells que més tenen, seria, per tant, una política tributària progressiva i molt més justa.

La nostra proposta que avui presentam pretén que tributin per aquest concepte aquells que tenen un patrimoni a partir de 700.000 euros, senyores i senyors diputats, amb la particularitat que l'habitatge habitual tan sols tributarà quan el seu valor sigui igual o superior a 300.000 euros. Per tant, recuperar l'impost sobre patrimoni és una mesura raonable i, com he dit abans, més justa; protegir i ajudar els que més ho necessiten, amb un increment fiscal dels que més tenen i que per tant han patit menys les conseqüències de la crisi, és just i equitatiu; negar-se a aquesta proposta equival a posar-se al costat dels grans patrimonis, mentre es fan importants retallades en salut i educació.

Crec que, arribat el moment de posar en valor i una vegada reconeguda la necessitat de millorar els ingressos d'aquesta comunitat, no val qualsevol proposta que millori els ingressos, hem d'intentar que l'equitat fiscal, que la responsabilitat dels que governen, respecte de les necessitats dels que són més necessitats, sigui un valor a tenir en compte a l'hora de fer propostes en matèria tributària. I anem a cercar aquesta progressivitat, aquesta justícia tributària que faci que aquells que més tenen més aportin, i la primera mesura que es pot demanar és la que fem en aquesta proposició no de llei avui, i és eliminar del projecte en tràmit de llei de mesures tributàries l'article 5, que fa referència a la bonificació del cent per cent de l'impost sobre el patrimoni, perquè és una mesura injusta, eximeix als que més tenen d'aportar més i al mateix temps resulta que estam obligant els assalariats i els que menys tenen a aportar quantitats que segurament per a algú no són significatives, però per a aquells que tenen necessitats són molt importants.

Per tant, demanam que reflexionin sobre la possibilitat d'incorporar aquest impost sobre patrimoni a la política tributària d'aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Pel Grup Parlamentari PSM, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, president. Crec que haurem de debatre moltes vegades quina és la línia econòmica d'aquest govern i insistir en moltíssimes coses una vegada i una altra i en el tema dels impostos també. Jo record el president d'aquesta comunitat, el Sr. Bauzá, que ens ha dit moltes vegades "el model de posar impostos no és el model del Partit Popular, és el seu model, nosaltres no pujarem impostos", i hem vist com poc a poc van

posant algun impost. També era en el programa electoral del Partit Popular a Madrid, no només que no en pujarien, sinó que en rebaixarien; l'IVA turístic era la gran promesa, dos dies després de guanyar les eleccions, el Sr. Bauzá, aprovàrem en aquesta cambra rebaixar l'IVA turístic, i rebaixar l'IVA turístic res de res, en canvi ja comencen a sonar campanes que es pujarà l'IVA i alguns impostos sí que ja els ha començat a incorporar Madrid.

I aquí anam trampejant, perquè com que diuen que han dit que faran el que dirien i no arriben a saber ben bé què han arribat a dir, tampoc no arriben a saber ben bé què han de fer. I també diuen, i avui ho hem tornat sentir: vostès realment creuen que amb els impostos significa més ingressos? Idò sí que ho creim, i el Partit Popular també ho deu creure que sí, perquè per això en puja, per això puja el cèntim sanitari, per això puja algunes altres coses. Però ells tenen una obsessió, la seva obsessió no és recaptar impostos per poder donar uns bons serveis als ciutadans, per poder tenir un benestar social per incrementar l'economia, per augmentar els llocs de feina d'aquesta comunitat, que veim que un any rera l'altre, comparat el d'enguany amb el de l'any passat, són molt inferiors, a dos dies, no, dins dos dies no, ja estam en plena Setmana Santa i tenim molt manco treballadors que l'any passat. Per tant, això és preocupant, això els hauria de preocupar, i una de les coses perquè l'economia funcioni és que hi hagi doblers per enmig que es moguin.

Però el Partit Popular té un problema, que ha fet, l'objectiu econòmic seu és la reducció del dèficit; allò que, com li ha dit el nostre portaveu Barceló fa una estona, allò que és un dels mitjans per millorar l'economia, reduir el dèficit és una de les eines, un dels mitjans, ells ho han convertit en l'objectiu, l'únic objectiu que tenen és reduir dèficit; i si necessita pujar el cèntim sanitari a la benzina per poder reduir més dèficit ho faran.

Per tant, nosaltres li donarem suport a les propostes que presenta aquí; algunes ja les hem presentades i discutides i supòs que entre tots les anirem a presentar, perquè tornar implantar o llevar la bonificació de l'impost de patrimoni la va presentar el nostre grup com a esmenes al pressupost, l'hem presentat com a esmenes a un projecte de llei que d'aquí a un parell de setmanes vendrà aquí, i sempre és no, no, no, però sí, sí, sí a la retallada, és clar. Per a nosaltres és molt més important que aquell que té pagui i qui no té pugui tenir uns bons serveis, la nostra política és: tothom ha de tenir uns bons serveis i perquè tothom tengui uns bons serveis i una bona qualitat de vida ha de pagar qui més té i, en canvi, aquí funciona al revés en aquesta banda: qui té viurà bé i qui no té ja s'arreglarà.

Per tant, el nostre suport a retirar el punt, aquest article 5, que era el que bonifica el cent per cent de l'impost de patrimoni, jo crec que renunciar a un mínim de 20 milions d'euros anuals durant quatre, a un moment en què hi ha molts deutes i a un moment en què hi ha tantes retallades en educació, en salut, és un insult als ciutadans, per tant ho hem demanat i ho continuarem demanant i per tant el nostre suport.

Està bé que es faci una adaptació del patrimoni, que evidentment pot ser escalonat, pot ser d'aquesta manera, hi ha moltes fórmules de fer-ho, aquesta és una i també li donarem suport.

I el tema de les excepcions per a l'adaptació, de l'adaptació de l'exempció de l'habitatge habitual també, que crec que no és lògic que es descompti igual a tothom, però crec que és important que entre tots cerquem una fórmula i aquesta pot ser una d'aquestes.

Però sí que em vull entretenir una miqueta amb el pressupost de patrimoni. Molts ajuntaments estam esperant doblers del Govern, moltes entitats esperen doblers del Govern, avui encara llegia una pàgina d'una entitat que dona uns serveis que hauria d'oferir el Govern, que és el trasllat dels acompanyants dels malalts a altres comunitats autònomes, que fa un esforç perquè els acompanyants dels malalts n'hi pugui haver, i avui encara gemegava que no ha cobrat des de finals del 2010, per tant se li deu una part del 2010, les del 2011, crec que això és impresentable, mentre, i és una quantitat ridícula comparada amb els milions que podríem ingressar amb l'impost de patrimoni.

M'agradaria que el Partit Popular rectificàs, que vegi que sí, que hi ha moments que, encara que a ells no els agradi, és necessari, que ho vegi ho veu, però que ho reconegui, incrementar impostos, i el de patrimoni crec que seria una bona manera per poder tenir suficients o una part dels recursos que necessiten la nostra educació o la nostra salut i el nostre benestar social, perquè no tothom es podrà pagar anar a escola, anar al metge o l'assegurança mèdica aquesta que desgravarà els que la poden pagar i els que no puguin ni pagar continuaran incrementant les llistes d'espera que cada dia són més grans.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia fa una estona el Sr. Boned que el Govern improvisava; idò, escolti, la demostració més evident que el Partit Socialista improvisa és la proposició no de llei que avui presenta al Parlament. Avui, el Partit Socialista ens presenta una proposició no de llei perquè es retiri l'article número 5 del Decret Llei 6/2011, de 2 de desembre, de mesures tributàries urgents; escolti, Sr. Boned, aquest decret llei es va tramitar, s'està tramitant com a projecte de llei i hi va haver un període d'al·legacions, no sé si ho sap, però clar, un període d'al·legacions és precisament per fer al·legacions, i per açò els partits, quan tenen alguna cosa a dir a un decret o a un projecte de llei fan les seves oportunes al·legacions, i sap quantes al·legacions va presentar el seu grup a aquest decret llei? Jo li diré: cap ni una, cap ni una. I ara, quan s'adonen de l'error presenten aquesta PNL, escolti, escolti, un poc de serietat.

El Sr. Boned, segurament, devien tenir altres preocupacions, però jo crec que la seva principal preocupació és, i ocupació, és el Parlament, i quan hi ha un període d'al·legacions han de presentar les al·legacions que creguin oportunes i una d'elles podria ser, precisament, aquesta PNL. Bé, en aquest cas no ha estat així, i avui tenim una proposició no de llei que simplement el que fa és corregir l'error que van tenir fa unes setmanes, de no presentar al·legacions quan era oportú.

I per començar la intervenció, m'agradaria llegir unes paraules de qui va ser president del Govern, el Sr. Zapatero, i deia textualment: *"El impuesto sobre el patrimonio que pagan un millón de contribuyentes se ha convertido en un tributo que recae sobre las clases medias, pero no sobre las más altas, que encuentran fáciles mecanismos de elusión"*; i parlant del sistema fiscal espanyol, el president Zapatero deia que aquest era *"razonable y equilibrado en comparación con el resto de los países europeos, aunque se puede seguir modernizando y simplificando"*, i posava com a excepció a la modernització precisament l'impost de patrimoni, i deia: *"Con la supresión del impuesto en la próxima legislatura garantizamos la igualdad de los españoles"* -és que, escolti, és que està dient tot el contrari del que diu vostè, tot el contrari-, *"Y España se incorporará al grupo de la mayoría de los países europeos, ya que el tributo sólo está vigente en otros dos o tres países y en algunos está incluso en vías de supresión"*.

I efectivament, o sigui, en aquests moments a la Comunitat Europea només un país té un impost similar a l'impost de patrimoni, que és França. Altres països, per exemple, Itàlia el va derogar l'any 92; Àustria en el 94; Irlanda en el 97; Dinamarca en el 97; Alemanya en el 97; Luxemburg el 2006; Finlàndia el 2006; Suècia el 2007; escolti, és que vostè ens vol dur per enrera, vostè vol que anem per enrera nosaltres. No ho farem, Sr. Boned.

Però seguirem, seguirem amb el que deia en Zapatero, deia que l'impost de patrimoni s'havia incorporat al sistema fiscal com a tribut extraordinari i transitori i complementari de l'IRPF, i afegia: *"Además, la supresión de este impuesto es un estímulo para que en este país no se penalice el ahorro"*. I acabava dient: *"El Gobierno considera más justo, simplificado y racional que se produzca su supresión"*. No m'hagués imaginat mai haver de posar com a exemple l'expresident Zapatero, però escolti, avui subscriu totes i cadascuna de les seves paraules, perquè, a més, van en contra de tot el seu discurs que ha fet fins ara, van en contra, diu exactament el contrari del que vostè ens ha vingut a contar avui aquí.

El fet que ara, una altra vegada, el PSOE vulgui recuperar aquest impost no té altra explicació que la seva esquizofrènia, una esquizofrènia que fa que actuïn sense un criteri clar i un nord ben definit. Clar, és que avui diuen una cosa i demà en diuen una altra, avui el bo per als ciutadans és una cosa, demà serà una altra cosa; escoltin, és que vostès són capaços de dir una cosa i la contrària en qüestió de dies, i no se'ls mou ni una cella, ho diuen, ho diuen com si realment s'ho creguessin, tant si defensen blanc com si defensen negre, aquí ni s'immuten, són autèntics experts de la mentida i de l'engany.

(Remor de veus)

Sí, sí, sí, ho saben fer, a nosaltres no ens surt, però vostès ho saben fer açò, sí, sí, sí.

(Algunes rialles i remor de veus)

Miri, escoltin, però és que, a més, venen aquí a donar el discurs d'aquells que més tenen, dels que menys tenen, de què anem a favor dels que més tenen i en contra dels que menys tenen; miri, vostè podrà donar la imatge que vulgui donar, però només veient els resultats dels seus anys de govern, el millor que haurien de fer, com a mínim, és no dir res, és callar, com diuen *un tupido velo*, perquè vostès no poden donar lliçons de res, però és que no poden donar de res, però de res; vostès són els responsables que avui hi hagi 5.300.000 aturats a Espanya. Escoltin, és que vostès van rebre la comunitat autònoma, segons l'EPA, amb 30.000 aturats, i l'han deixada amb 115.000, de 30.000 ha passat a 115.000, i açò amb unes polítiques, segons vostès, progressistes. Però és que, a més a més, han endeutat la comunitat autònoma com mai s'havia vist, de 1.700 milions a 4.500 milions, és que no han deixat res en peu! I a més de crear més pobresa perquè evidentment la creació d'atur és crear pobresa, vostès són els que més han perjudicat als que menys tenen. Escoltin, mai ningú no s'havia atrevit a congelar les pensions, mai! Vostès ho varen fer, van congelar les pensions als nostres majors, cosa inaudita; varen reduir el sou als funcionaris un 5%; van augmentar l'IVA, és que l'IVA l'han augmentat vostès!, nosaltres no. I ara ens volen fer creure que vostès estan preocupats pels qui menys tenen! Sr. Boned, no tenen credibilitat.

I miri, parlant dels que més tenen, ha hagut de venir el Partit Popular per disminuir el sou als banquers, escoltin, el que ho ha fet ha estat el Partit Popular, ja que rallam dels que més tenen, una qüestió que, per cert, va ser lloada pel Sr. Bono i pel Sr. Borrell del seu partit, varen dir que els hauria agradat que el seu partit ho hagués fet i no ho varen fer.

Tenc molt poc temps i moltes pàgines per comentar. Bé, continuarem. Mirin, nosaltres tenim molts de motius per no aprovar la seva proposta, per continuar mantenint la bonificació de l'impost de patrimoni. I un principi fonamental, nosaltres entenem que des de l'administració no es pot castigar l'estalviador, no es pot. Són dos models completament diferents, vostès defensen els mals gastadors i nosaltres defensam els estalviadors. L'impost de patrimoni és un impost que grava l'estalvi, i no ho deim nosaltres, no diu Zapatero. A nosaltres no ens faci cas, en faci a Zapatero. Grava aquells que amb molts d'esforços han estalviat, en moltes ocasions després de molts de sacrificis i han sabut guardar el que han guanyat al llarg de molts d'anys. Entenem que no seria just que ara siguin castigats per aquest motiu. Mentre, en canvi, es premien altres que han viscut mal gastant el que guanyaven i vivint sense cap tipus de renúncia.

Nosaltres defensam el petit estalviador, defensam precisament aquesta manera d'entendre la vida i més ara en aquest moment de crisi. I és lícit que des de l'esquerra es vulgui penalitzar aquest estalviador, és lícit, cadascú que faci el que vulgui, cadascú que defensi el seu model de societat. I ho hem vist en els darrers anys, vostès es dediquen a gastar, malbaratar, dilapidar, *derrochar*, *despilfarrar*, tots aquests qualificatius. Vostès s'han dedicat a açò, és el que saben fer i no poden entendre que alguns no ho facin així. No poden entendre que alguns vulguin estalviar. I a aquests que volen estalviar, venga, impostos! Sr. Boned, no compti amb nosaltres, per a aquesta política no compti amb nosaltres. En açò no ens entendrem.

Miri, per acabar, em queda molt poc temps, em saltaré algunes coses, però jo li dic per aclarir els números, la Sra. Mascaró s'hi ha atracat més. Amb l'impost de patrimoni recaptaríem 23 milions d'euros, segons les dades de l'Agència Tributària. Però es podria produir una deslocalització de patrimonis, podria suposar que alguns diguessin, escoltin, jo me'n vaig a viure a una altra comunitat on tenguim una fiscalitat més beneficiosa. Es podria produir açò. I després no tan sols perdríem l'impost de patrimoni, també perdríem l'impost de l'IRPF i altres impostos que ens perjudicarien. És a dir, d'acord que podríem ingressar 23 milions d'euros, però tal vegada en perdríem d'altres. És curiosa avui la preocupació del PSOE i del PSM per aquests 23 milions d'euros, quan..., escolti, avui ho hem dit, l'altre dia va sortir en els diaris, no han tingut cap tipus de problema perquè se'ns bloquegin 38 milions d'euros per ajudes del fons social europeu al SOIB. Escoltin, no per gust, no, per deficiències en el control i en la gestió dels doblers destinats a cursos de formació gratuïta a aturats i a treballadors. Açò és el que ha passat, 38 milions d'euros! Açò no els preocupa, açò està bé.

Escoltin...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí. Una mala gestió, per tant, que ens ha conduït a dèficits públics històrics, a un endeutament històric, a les majors xifres d'atur, i que ara a més, ens temem que tot anava *manga por hombro*, sense rei ni (...) i que per culpa del control existent, podem perdre 38 milions d'euros. Jo crec que hi hauria d'haver un poc més de coherència per part dels partits d'esquerres, reconèixer també... i un poc d'autocrítica. Repetesc, no seguirem en la línia d'apujar impostos, nosaltres si apujam impostos és per pura necessitat, és quan ja no queda cap més remei, nosaltres continuam mantenint que el nostre criteri és no apujar impostos i quan sigui possible seran abaixats, no passin pena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que, com sempre, no passen desapercebudes les intervencions del Sr. Camps. Li he de dir que aquesta vegada en deu minuts ha fet una llista tan llarga de barbaritats en aquesta tribuna, que crec que no en tendré prou en cinc minuts, intentarem fer un repàs d'algunes.

Diu: "improvisació del Grup Socialista, llei a tràmit en període d'esmenes". Sr. Camps, d'esmenes, no d'al·legacions, d'esmenes, parlem una mica en propietat. Cap esmena del Grup Socialista. Miri, la primera i principal esmena que mereixia el projecte de llei en tràmit sap quina és? Una esmena a la totalitat perquè el projecte en global és una autèntica barbaritat. Però què passa? Que vostès tenen por segurament a un debat de l'esmena a la totalitat d'un projecte com aquest i ja s'encarregaren de tramitar-la com a llei, provinent d'un decret llei, que el que fa és impedir sistemàticament un debat a la totalitat d'aquest projecte, que és el que fa falta perquè és absolutament inútil aquest projecte, Sr. Camps. Això és el que passa. I com que no podem debatre una esmena a la totalitat i qualsevol esmena parcial podran comprovar, com les nombroses que té presentades l'altre grup de l'oposició, que cap no serà acceptada, per això hem fet una proposta en matèria tributària que defensa allò que preveu i pretén el Grup Socialista en aquest aspecte, amb una proposició no de llei, que és aquesta, i amb dues proposicions de llei que ja tendrem oportunitat de debatre en aquest parlament.

Fa referència, com era d'esperar, a allò que es va fer per part del Partit Socialista en el seu moment. Diu que l'antic impost de patrimoni era un impost que afectava bàsicament les classes mitjanes i que es va retirar i es va dir que era injust. I és cert. Però miri, a mi em fa la sensació que vostè quan escolta, o pareix que escolta el que diuen segons qui, sobretot quan és des del Grup Socialista, o no escolta en realitat o no entén res del que s'està dient, no entén res. El que va dir el representant del Grup Socialista és que precisament en el seu moment es va retirar l'impost sobre el patrimoni perquè era bàsicament injust, perquè afectava i gravava sobretot les classes mitjanes. Ara bé, vostè supòs que com a mínim s'haurà de preocupar de saber què es proposa amb la nova proposta impositiva de patrimoni, es gravaran aquells patrimonis a partir de 700.000 euros, Sr. Camps. Aquesta proposta no afecta les classes mitjanes. El 2007 es va deixar d'aplicar precisament per aquesta qüestió, perquè afectava majoritàriament aquestes classes. Ara no passa, Sr. Camps, maldament no els agradi, no passa. A més a més, l'any 2007 la situació econòmica, també ho vull recordar, era bona. Els comptes presentaven superàvit. Ara tot el contrari. Passam per la pitjor crisi econòmica i fan falta noves propostes i noves mesures. I es proposa en base a això que els més rics, que els que més tenen paguin més per evitar els retalls salvatges que vostès estan aplicant en sanitat i en educació, Sr. Camps.

Però a més a més la seva incoherència també és important, entre altres coses perquè aquest impost que vostès critiquen i que diuen que ara volem recuperar, que no és el que volem recuperar, vostès durant vuit anys de govern l'aplicaren tal com estava sense dir absolutament res. O sigui que vostès l'apliquen sencer, tal com estava, sense cap problema i ara que proposam aplicar-lo, modificat i rectificat perquè només afecti els que més tenen, no els va bé. Està clar que vostès estan al costat dels que més tenen, no al costat dels que tenen necessitats!

Sr. Camps, em parla d'esquizofrènia, que nosaltres avui deim blanc i demà negre. I vostès què diuen? No apujarem els impostos, ja tenim apujada d'imposts. No tocarem, ni facilitarem l'acomiadament, i què tenim ara?, que qualsevol pot ser acomiadat en qualsevol moment sense que li costi a l'empresari absolutament res. Això és el que fan vostès! I aquesta és la seva coherència! Vostès no són blanc i negre, vostès són blanc i molt, molt negre, sobretot molt negre!

Diu que nosaltres endeutarem la comunitat autònoma. Miri, jo li diré una cosa. Efectivament, vàrem endeutar la comunitat autònoma, però ho vàrem fer en un moment on es produïa una caiguda dels ingressos de fins el 46%, 46% de reducció d'ingressos tributaris, Sr. Camps! I a més a més ens vàrem endeutar perquè, contràriament a allò que fan vostès, nosaltres sí vàrem intentar i aconseguir en aquell moment ajudar els més necessitats, preservant els serveis socials bàsics, no retallant-los com fan vostès, no eliminant-los, no abandonant els que més ho necessiten! Per això ens endeutarem! Vostès no ho fan!, vostès no ho fan!

(Remor de veus)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, Sr. President. Tan sols una cosa, em diu a més que no aprovaran això perquè no volen castigar l'estalviador. Això m'ha dit vostè i sí volen premiar el defraudador, això sí que està molt bé. Això és molt coherent també! Als que estalvien no els volen castigar, però als que defrauden els volen premiar!

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. BONED I ROIG:

I em parla de coherència, més coherència. Miri, per acabar, ja no tenc més temps. Vostè quan arriba aquí parla sempre del club de la festa, avui ja n'ha tornat parlar, de les excessives despeses, avui hem sentit també al llarg del matí parlar de dietes i de viatges. A mi m'agradaria que algú de vostès explicàs què significaven tots aquells viatges d'algun conseller del passat Govern a Xina, a Estats Units, que no ens reportaren res i que a més eren despeses i que venien d'alguna manera impulsades

des d'una conselleria que donava suport al CDI, que amagava caixes de Cola-Cao. Tot això, on queda? Això no s'ha de tenir en compte ara? Només hem de tenir en compte aquestes dietes que suposadament es pagaven?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor vagi acabant, si és tan amable.

EL SR. BONED I ROIG:

Si vostès volen fer un favor real a aquesta comunitat autònoma, si volen cercar realment un equilibri dels ingressos, el millor que poden fer és als seus amics que avui estan asseguts a la banqueta, als jutjats, i alguns d'ells a la presó, facin que tornin tot allò que se'n portaren! Segurament els comptes públics estarien més equilibrats!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 34 en contra, per la qual cosa aquesta proposició no de llei, la RGE núm. 1590/12, queda rebutjada.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 3983/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria immediata de la Conferència de presidents.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 3983/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria immediata de la Conferència de Presidents. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. És una llàstima que els presidents dels diferents consells insulars se'n vagin, perquè aquesta és una proposta precisament per defensar allò que representa l'autonomia dels consells insulars i la capacitat de caminar de manera conjunta dins aquesta institució.

(Aplaudiments)

Formam part d'una comunitat autònoma singular quant a les seves institucions. La realitat territorial i social ha fet que el camí recorregut al llarg de tota la democràcia es produís amb la precaució d'establir els contrapesos necessaris, que ens garantissin avançar tots en igualtat d'oportunitats, de serveis, d'inversions, avançar de forma equilibrada acompanyada entre territoris, avançar garantint igualtats, garantint oportunitats a tots els ciutadans de les quatre illes, la cohesió com un valor pel qual val la pena treballar. I les institucions reflecteixen aquesta realitat. La composició dels membres d'aquesta mateixa cambra respon en una de les seves variables a la realitat territorial. El Govern té present, o hauria de tenir present, en cada una de les seves decisions la fragmentació territorial de la nostra comunitat autònoma.

Els mateixos consells insulars, com a institucions de la comunitat que són, també representen dins de les seves múltiples funcions, un contrapes en el si de l'arquitectura institucional, Parlament, Govern, consells insulars, institucions de la nostra comunitat amb espais competencials clarament delimitats i que presten serveis, que garanteixen oportunitats, que vetllen pels equilibris i tots, tots, des de la consciència d'allò que representa la importància de la cohesió. Diferents institucions amb tasques prou delimitades, que compten a més amb òrgans de coordinació existents, tampoc no es tracta d'inventar-se res. De fet, l'Estatut d'Autonomia del 2007, estableix figures de coordinació entre les diferents institucions de la nostra comunitat i que tenen la funció de coordinar polítiques, d'establir estratègies, de definir actuacions, tot perseguint la màxima eficiència dels recursos públics, evitant desequilibris entre les diferents illes, definint un camí conjunt que neixi de l'acord, del consens entre totes les parts i que suposi a la vegada, un clar exercici de transparència. La garantia, en definitiva, que ningú no juga amb les cartes tapades.

Som tots ciutadans d'una mateixa comunitat, que hauria de tendir a corregir desequilibris, a unificar igualtat d'oportunitats, tant en els recursos existents com en els serveis prestats. I ho deia abans, tenim eines definides a l'Estatut prou importants que hauríem de voler utilitzar, la Conferència de Presidents, el Consell Financer Interinsular, amb reglaments tots ells ja perfectament definits, que ja han servit i s'han demostrat com excel·lents espais per tancar acords, espais de consens, que han permès resoldre conflictes, que han permès tenir una visió de conjunt, que han afavorit la cohesió. Però de la mateixa manera que la vestimenta no fa al frare, disposar d'eines a l'Estatut d'Autonomia no és garantia suficient. Hi ha d'haver també una vertadera voluntat per part de qui governa, una vertadera voluntat de vetllar per als interessos de tota la gent d'aquesta terra, sense distincions. Aquesta hauria de ser una de les primeres prioritats del seu president. Aquesta hauria de ser una de les primeres prioritats del seu govern, governar des del bon funcionament de l'administració, des de la correcta coordinació, des de la màxima complexitat.

Malauradament, però, no és açò el que veim, no és açò el que veuen els ciutadans de les nostres quatre illes. Han estat moltes les vegades on s'ha evidenciat el poc interès del Govern autonòmic respecte de les peticions, reivindicacions, necessitats dels consells insulars. Han estat moltes les vegades on s'han evidenciat les grans dificultats dels consells insulars, per influir damunt les decisions que està prenent l'actual govern, actituds i plantejaments que denoten una falta de voluntat per cercar l'acord i el consens, que denoten una falta de transparència en la presa de decisions i que, en definitiva, debiliten la credibilitat del Govern. I si no, mirem-nos alguns exemples. Hauríem d'estar d'acord que el Govern autonòmic modifiqui via articulat dels pressuposts la Llei de finançament dels consells insulars, congelant les seves aportacions i que ho faci des de la unilateralitat? Allò que s'havia acordat per unanimitat en tots els territoris és modificat via articulat dels pressuposts, sense tenir, ni escoltar ningú.

Hem de donar suport que el Govern redueixi les aportacions en els consells insulars que anaven a compte del nou sistema de finançament i que açò també ho faci des de la unilateralitat i sense escoltar ningú? Ens ha de semblar bé que el Govern supprimeixi els recursos als consells insulars per a promoció turística i que els obligui a desfer tot allò que ja s'havia iniciat, i que açò ho faci de nou des de la unilateralitat. Tot açò sense acordar cap decisió, plantejaments de govern autonòmic que no escolten, que persegueixen directament la imposició. I només amb aquests exemples rallam de més de 35 milions d'euros, que els consells insulars només aquest any 2012 deixaran d'ingressar; 35 milions d'euros per a despesa corrent, per mantenir serveis bàsics de competències que els són pròpies i que el Govern Bauzá ha decidit suprimir-los, i ho ha fet sense acordar-ho amb ningú. I que, a més a més, no ho oblidem, seran els ciutadans els que finalment ho acabaran pagant amb la devaluació dels serveis, de la qualitat que prestaven els propis consells.

Però n'hi ha més, podem veure amb bons ulls que el Govern rompi convenis signats amb els consells insulars de forma unilateral i sense donar cap compromís, cap garantia en relació amb com s'han de prestar aquests serveis d'ara en endavant als ciutadans? És possible que ja dins el mes d'abril de l'any 2012 i després de quasi un any de legislatura el Govern encara no hagi acordat amb els consells insulars les inversions estatutàries corresponents al 2011? Algun president de consell insular sap el que succeirà amb les inversions estatutàries del 2012? Hi ha cap estratègia conjunta per defensar els convenis de carreteres ja signats en relació amb el que representa en els pressuposts generals el 2012? No n'hi ha cap, es fan camins, es deixa de banda qui té les competències, s'imposen plantejaments i es fa sense informació i tot baix aquesta premissa del que representa l'*ordeno y mando* del Sr. Bauzá.

Inversions estatutàries que voldria recordar, són recursos arribats íntegrament de l'Estat, que tenen cost zero per a la nostra comunitat autònoma, que han d'anar destinats íntegrament a inversions productives i que, per tant, representen una extraordinària oportunitat per establir plans d'estímul econòmic per a cada illa, que estaven acordats amb cada consell insular, sense cost econòmic per als ciutadans d'aquesta terra. I el Govern ha decidit aturar-les des de la unilateralitat, sense cap acord amb els consells insulars, que van ser amb qui precisament els va pactar. I el Govern amb els consells, a qui afecten precisament aquestes retallades, no defineix, no acorda cap plantejament de cara a endavant, no hi ha cap estratègia conjunta per garantir inversions estatutàries en el 2012 en els pressuposts generals de l'Estat, ho sabrem avui capvespre. No coneixem cap estratègia per garantir el manteniment dels convenis existents entre el Govern i els diferents consells insulars.

Tot açò són, en definitiva, reflexions, són massa preguntes que posen en evidència el tarannà del Govern Bauzá, que posen en evidència aquesta manera de governar en solitari, sense escoltar ningú, ni tan sols els presidents dels consells insulars; que posa en evidència la descoordinació entre institucions d'una mateixa comunitat autònoma; que posa de manifest la falta de respostes col·lectives a projectes i a serveis fonamentals per sortir d'aquesta crisi. I el que és més important encara, posa en evidència que som davant un govern que no té un rumb marcat, un camí a seguir i que, senzillament, pren decisions en funció de la situació actual.

I per açò mateix, preocupats per aquesta deriva del Govern, el Grup Socialista fa una proposta molt senzilla, però a la vegada eficient, utilitzem les eines establertes a l'Estatut d'Autonomia, treballem, treballi des del Govern autonòmic per cohesionar els nostres territoris, a la recerca d'acords, cerqui la complicitat entre institucions. Li demanam, en definitiva, al Sr. Bauzá, que convoqui la Conferència de Presidents, que convoqui el Consell financer interinsular i que pacti, que cerqui un acord entre tots els presidents en relació amb les aportacions a compte del nou sistema de finançament; que tanqui un acord en relació amb el pagament del deute del Govern als consells insulars, que tots esperen i no reben cap resposta; que el president del Govern tanqui un acord amb els consells insulars en relació amb les inversions estatutàries del 2011 i del 2012; que tanqui un acord en relació amb els criteris sobre els quals s'ha de fonamentar la nova llei de finançament; que convoqui els presidents, que faci una conferència de presidents, tracti, pacti i resolgui aquestes qüestions. Mirin si n'hi ha de feina per fer, quants acords per tancar.

Li proposam, en definitiva, idò, que treballin per sumar, perquè aquesta és la petició del Grup Socialista i la millor eina és la que estableix l'Estatut d'Autonomia, que és la Conferència de Presidents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Breument, per donar suport a aquesta proposició, teníem també la temptació de fer algun repàs, com ha fet el ponent, de la situació que es troba als consells i la relació amb el Govern, però la veritat és que tenint en compte que hi ha aquesta demanda, com s'ha dit, molt raonable i molt condreta d'intentar utilitzar aquest institut de la Conferència de Presidents, per intentar cercar cohesió de totes les illes i de les institucions en aquest moment complicat, doncs, senzillament donarem suport a aquesta mesura.

Creim que certament s'han creat alguns precedents com els que s'han apuntat respecte del sistema de finançament no pactat, no negociat, els convenis no negociats, ara consorci els mateixos que són dissolts sense que hi hagi, com a mínim formalment, alguna mena de suport o de negociació respecte dels distints intervinents, que és una altra mecànica que consideram nosaltres més plausible.

La veritat és que vivim un moment complex que crec, o des del nostre grup creim que seria molt més interessant no fer-ho, no gestionar-ho des de la provocació, des de l'enfrontament, sinó cercant molt de diàleg, diàleg interinstitucional, diàleg entre els distints grups parlamentaris, diàleg amb la societat; escoltar, no anar amb postures inamovibles, però veim que no és el seu model, no és la mecànica que du a terme el Partit Popular, jo crec que d'una manera irresponsable, ja dic, sobretot pels moments que vivim.

No hi tenim tanta confiança, com pareix que hi té el ponent, en aquesta conferència, sobretot per una qüestió de cultura política, de tradició, gairebé diria jo, perquè des del punt de vista jacobí, com vostè sap, hi ha una sola idea i un partit representa una sola idea de veure el món, que la idea francesa, la idea espanyola, ara Cadis, com recordàvem; en canvi, la idea territorial dels britànics, els americans, evidentment aquestes conferències són poderosíssimes, ningú li expliqui a un senador d'Iowa que perquè és republicà o perquè és demòcrata ha de donar el vot al seu president, anem a parlar primer d'Iowa, això, hi ha una claríssima idea del representant territorial que aquí no es té.

Jo li reconixeré que la vaig començar a tenir, la tenia una temporada amb el Sr. Marí, aquí, sobretot a Eivissa, hi havia algun grup, un lobby de pressió eivissenc important en aquesta casa, que s'ha anat diluint, i jo fins i tot diria que s'ha anat, no ho sé, quasi banalitzant; llegia al Sr. Tarrés, que deia que no es fiava de cap mallorquí aquests darrers dies a Eivissa, jo crec que, és una ..., jo no la compartesc, no la consider una idea que dugui cap a cohesionar, però sí que, en canvi, en els moments importants no he vist posicionaments potents, seriosos, que realment facin aquesta defensa territorial, que jo crec que és enriquidora. Evidentment, Menorca també la té, l'ha aportada a les Illes Balears, més confús sempre hem tengut la relació Mallorca-Govern, que crec que serà bo també anar-la aclarint.

Per descomptat ara, Formentera, des del seu nou protagonisme i que també fins i tot, ara, per color polític, hi posaria un poquet de salsa en aquesta Conferència de Presidents. Però en qualsevol cas, en què sigui formalment, en què sigui perquè hi hagi aquest debat, en què sigui perquè la Sra. Salom li diu que sí o diu amen al Sr. Bauzá i a la resta, jo crec que seria realment per a tots molt més condret qualsevol tipus de negociació. Sempre serà, a més, més fàcilment tractable políticament que s'avengui a un ple del consell dient que s'ha pactat la reducció del finançament dels consells i que tindrà unes conseqüències damunt els seus serveis, perquè a una conferència de presidents, doncs, el seu representant, ho ha considerat així.

Jo recomanaria un poquet més de dignitat que la de l'escolanet que el Sr. Bauzá ha fet avui del Sr. Rajoy, amb les endemeses que ens rep de l'Estat espanyol, però, en qualsevol cas, cadascú triarà la seva fórmula i la manera com ho trobi, però que com a mínim ho sigui, no? No es pot, i estic d'acord completament amb el que deia el ponent, no es pot parlar del finançament dels consells unilateralment per part del Govern, s'ha de tractar a conferències d'aquest ordre.

És un bon moment per fer-ho, el moment crec que ho exigeix i per tant és una bona iniciativa a la qual donarem suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Prenc la paraula en nom del meu grup parlamentari per posar de manifest quina és la nostra posició en relació amb la convocatòria de la Conferència de Presidents que preveu l'Estatut d'Autonomia a l'article 74 del seu text. I en primer lloc, i abans d'entrar en matèria, agrair, des de la diferència amb moltes qüestions, el to pacífic dels dos portaveus dels grups parlamentaris que han ocupat abans espai en aquesta tribuna.

I en primer lloc, vull celebrar, perquè estic absolutament convençut que hem de celebrar l'oportunitat d'aquest debat que se substancia, entenc, a un moment processal i a un moment reglamentari previst perquè tenguem lloc una trobada que permeti posar en comú accions polítiques de consens, accions polítiques de cohesió, accions polítiques basades i centrades en la cooperació i també en la lleialtat institucional. I si ben necessari resulta avui aquest debat, no menys important i no menys necessari resulta també habilitar nous espais o habilitar espais de diàleg entre institucions quan la situació econòmica heretada i el llegat rebut comprometen molt i moltíssim les expectatives de molts ciutadans de les Illes Balears. I és certament ara en aquest moment, un moment per coordinar totes aquelles mesures de reajust aprovades pel Govern de les Illes Balears, dissenyades per tal d'intentar i procurar reconduir aquesta situació.

I estaran tots vostès d'acord que no serà precisament, no serà precisament la Conferència de Presidents, i s'ha dit aquí en aquesta tribuna, la que posi remei a la complexitat econòmica per la qual travessa la nostra societat, per la qual pateixen cents de famílies a les Illes Balears, les economies domèstiques més fràgils; i estaran d'acord amb jo que tampoc no és la Conferència de Presidents la que aconseguirà reparar aquella mala gestió que ja no té volta enrera, ni tampoc la Conferència de Presidents no aconseguirà recuperar totes aquelles possibilitats i totes aquelles oportunitats perdudes al llarg d'anteriors legislatures. Per molt que vostès concentrin tota la seva atenció i focalitzin tota la seva atenció a la Conferència de Presidents, per intentar donar solució i remei a molts mals, serà, i ho dic així clar, perquè n'estic convençut, la societat balear en tot el seu conjunt, amb els seus sacrificis, amb les seves

capacitats de superació, amb la seva feina i amb les seves aspiracions, la que ens tregui d'aquesta situació econòmica heretada.

I és una situació econòmica que té i projecta conseqüències directes damunt la societat de les Illes Balears de forma col·lectiva, ningú no escapa a aquesta situació, és una situació conjunta que patim tots, única, i d'on n'hem de sortir tots de forma conjunta o d'aquí no en sortim ningú. Per tant, entenc que la Conferència de Presidents ha de visualitzar no la solució, ha de visualitzar que aquesta comunitat és forta i pot sortir endavant; ha de visualitzar que la cooperació institucional en el grau màxim s'ha de produir a un espai com aquest; la Conferència de Presidents ha de visualitzar la lleialtat institucional més absoluta; la Conferència de Presidents ha de visualitzar la feina conjunta en benefici de l'interès comú, i la Conferència de Presidents ha de visualitzar la confiança, ha de visualitzar l'optimisme, en un marc, com dic, econòmic certament complex.

I a més de tot això, que no és prou, també la Conferència de Presidents ha de convertir-se en eina, s'ha de convertir en instruments capaç d'avançar en l'autogovern, en la cohesió i en plantejar el futur de les nostres màximes institucions de govern a les nostres illes. La Conferència de Presidents ha de ser un element que possibiliti certament avançar, sense privilegis ni diferències, sense distinció d'uns sobre els altres, sinó tot el contrari, s'ha de convertir en un element que des de la igualtat ens permeti abordar una etapa de consolidació política a la nostra comunitat autònoma i permeti analitzar els episodis econòmics més complexos que ha patit la nostra comunitat autònoma.

No és al nostre ànim en aquest moment analitzar, ni fiscalitzar les anteriors conferències de presidents per fer un debat que no ens conduiria absolutament a res, però vostès em permetin que els faci una sèrie de puntualitzacions; aquesta Conferència pròxima de presidents ha de servir no per al que servia, per a un retrat, és una cosa més aquesta conferència de presidents, esper que el resultat d'aquesta propera Conferència de Presidents superi el resultat de les anteriors conferències de presidents; el consens, la reciprocitat, la bilateralitat i la solidaritat han de presidir la propera Conferència de Presidents, fet que al llarg de les anteriors edicions ha estat poc o gairebé mica visualitzat.

Li he de dir dues coses, a tots els retrets, que n'ha fet, Sr. Pons, a l'actitud no del Grup Parlamentari Popular, sinó a l'acció de govern del Sr. Bauzá; miri, jo crec que els retrets són absolutament fora de lloc, vostès tenen en el seu grup un president de consell, és el president del Consell de Formentera; el reglament de la Conferència de Presidents diu, al seu article 4.2, que aquesta conferència de presidents pot ser convocada a petició d'un sol president de consell. Per tant, Sr. Pons, si vostè hagués tenguut intenció, o el seu grup, intenció de convocar aquesta conferència de presidents, a través d'aquesta via vostès ho haguessin pogut fer. Hem de lamentar que vostès traslladin aquí un debat polític que és l'avant sala d'una conferència de presidents, precisament per visualitzar un interès estrictament polític que nosaltres no tenim. Lament que no haguessin utilitzat la forma reglamentària adient, per si vostès ho consideraven convenient convocar la Conferència de Presidents, ho haguessin pogut fer i aquesta eina vostès no l'han emprada.

I no em parli vostè d'unilateralitat, no me'n parli vostè d'unilateralitat, perquè durant l'anterior legislatura en podríem parlar molt d'unilateralitat, també en moltes matèries que vostè ha anomenat aquí: promoció turística, se'n recorda on va quedar relegada la promoció turística a l'anterior legislatura per una decisió unilateral? A res. Vostè se'n recorda on va quedar relegat el conveni de carreteres, per una decisió estrictament unilateral del seu govern de José Luis Rodríguez Zapatero? A res. Vostè se'n recorda d'un famós decret que afectava l'illa d'Eivissa i en particular un indret, que es diu Sa Coma, com no es va escoltar els ajuntaments i es va prendre una decisió vulnerant les seves competències de forma unilateral?

Miri, Sr. Pons, vostès a nosaltres lliçons d'unilateralitat estrictament les justes. I podem estar d'acord en altres qüestions, podem estar d'acord, en cas necessari, a abordar el nou model de finançament dels consells insulars; hi coincidirem, a través d'aquest camí. Podem estar d'acord que hem d'analitzar el deute que en aquest moment manté la comunitat autònoma amb els consells insulars, hi coincidirem, en moltíssimes coses, i també, per suposat, les previsions estatutàries, cert. I en el marc de la Conferència de Presidents també aquestes qüestions han de ser estrictament abordades, però sí que li he de dir que en cap moment no utilitzarem la Conferència de Presidents ni per fer política ni per...

(Remor de veus)

...ni per..., ni per..., ni per tampoc retreure a ningú qüestions que no mereixen ser retretes. En qualsevol cas...

(Continua la remor de veus)

...els anunciam, perquè entenem que ha de ser així, el nostre vot favorable a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez.

(Alguns aplaudiments)

Per tancar la qüestió, Sr. Pons, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, vull agrair primer de tot el suport de tots els grups polítics a aquesta proposta. Hi ha hagut un moment que em pensava que acabaríem com a amics, però després el Sr. Jerez s'ha acabat posicionant amb relació a algunes qüestions que crec que val la pena posar damunt la taula.

Primer de tot, aquesta proposta es va presentar el mes d'octubre, aquesta proposició no de llei, i perseguia precisament evitar els acords..., els acords no, les decisions que finalment el Sr. Bauzá acabà prenent, lligades sobretot als pressuposts generals d'aquesta comunitat autònoma. Açò no és una qüestió de formulisme ni de complir un expedient, la Conferència de Presidents, no és la visualització de res, és la importància d'un bon mecanisme que la passada legislatura -i després ho repassarem- va donar molt bons acords, molt bons acords.

Facem una cosa, si li sembla bé, un repàs molt ràpid. Si aquesta conferència de presidents s'hagués reunit el mes d'octubre, quan nosaltres vam dur la proposta, i els presidents haguessin tractat la qüestió de la congelació de la Llei de finançament que de manera unilateral el Sr. Bauzá va prendre i l'haguessin sabut convèncer, en aquests moments els consells insulars tindrien 12 milions d'euros més per a ells. Si aquesta conferència de presidents s'hagués reunit i haguessin tractat el que representava mantenir les bestretes a cada un dels consells insulars, els consells insulars en aquests moments tindrien 15 milions d'euros més. Si els presidents dels consells s'haguessin reunit a la Conferència de Presidents i haguessin defensat els recursos que per a promoció turística arribaven a cada un dels consells insulars perquè tenen les competències pròpies, haurien arribat 8 milions d'euros més. I en aquests moments cap d'aquestes qüestions haurien estat fetes. I és més: si fins ara hi eren és perquè hi havia una conferència de presidents que havia funcionat d'una manera encertada, perquè s'havien fet aquests plantejaments al marge de qüestions partidistes i que havien suposat acords que s'havien traslladat després als pressuposts generals d'aquesta comunitat autònoma.

Quina incidència tenen aquests 35 milions d'euros manco per als consells insulars? En posam alguns exemples? Veim el que representa la disminució de serveis, estam veient les problemàtiques que tenen els consells insulars amb el tercer sector, estam veient el que suposa al Consell d'Eivissa tenir en aquests moments un hospital gestionats per ells amb dificultats tremendes; la Fundació de discapacitats de Menorca. Estam veient en aquests moments com ho passen de malament les fundacions turístiques de cada una de les Illes, i a Mallorca ja han tancat. O estam veient els problemes de transport públic per carretera a Eivissa i a Menorca el que representa precisament el fet de no haver defensat els recursos que tocava, on tocava, i que el president del Govern hagués estat sensible a aquestes reclamacions.

Aquests són plantejaments que s'haurien d'haver fet. No ha estat possible. Agraïm moltíssim, ho posam en valor, que estiguin disposats a convocar-la, endavant, però també hem de ser conscients que arriba tard, perquè açò ha arribat en el moment en què el Govern autonòmic -i ho han dit moltes vegades- presentava els pressuposts més alts de la història, 3.675 milions d'euros, un 8,5%, i els consells insulars quedaven castigats. Ha estat el moment en què al Govern autonòmic arribaven 400 milions d'euros per al finançament de l'Estat amb la comunitat autònoma, i en canvi als consells insulars els deixaven arraconats. Aquesta ha estat la realitat de les decisions que ha pres el Sr. Bauzá i que afecten d'una manera directa els ciutadans d'aquesta terra.

I ho hem de demanar: en quasi un any de legislatura quantes vegades s'ha reunit la Conferència de Presidents? Zero, ni una. Quantes vegades s'ha reunit el Consell Financer Interinsular, on aquestes qüestions també es poden tractar? Cap ni una. I mentrestant el Sr. Bauzá pren decisions i mentrestant les decisions que pren el Sr. Bauzá ens afecten a tots.

Per cert, hem sabut ja que en els pressuposts generals de l'Estat els nombres -ara hem de mirar la lletra petita- els nombres representen només en el conveni de carreteres de Menorca una reducció d'un 50%, en nombres, i açò ens hauria de preocupar, i més si no hi ha hagut una estratègia clara dels diferents presidents encapçalada pel president Bauzá per defensar aquests recursos. No pot ser aquest el camí, no hauria de ser aquest el camí.

I nosaltres què vam fer? Ens ho retreien ara fa un momentet. Què vam fer nosaltres? Bé, la primera qüestió de totes: jo sí que hi crec, en el plantejament que feia el Sr. Alorda, la passada legislatura es va posar en funcionament un camí, que va ser curt, perquè va durar quatre anys i immediatament es va tallar, que representava l'oportunitat que els diferents presidents dels consells insulars poguessin traslladar preocupacions i realitats, i que fos un espai de debat, de negociació i d'acord. No va ser possible. Ara, les inversions estatutàries la legislatura passada es van tancar dins la Conferència de Presidents; el finançament de les competències pròpies no transferides -promoció turística, transport públic, serveis socials- es van tancar tots ells dins la Conferència de Presidents. Per tant, sí, sí que era un element que era important.

I ens diu el Sr. Jerez: "Home!, és que vostès ho haguessin pogut fer, perquè com que hi ha el president de Formentera que ho hagués pogut reclamar..."; i nosaltres li deim que açò no és un debat de partits, açò és una qüestió sobretot de defensar els interessos de cada una de les Illes. Els diferents presidents, abans de ser presidents del Partit Popular, són presidents dels diferents consells insulars, i haurien de tenir la capacitat de defensar els interessos per damunt de qualsevol altra cosa, i cap d'ells no ho ha fet, ni un. I si m'ho permeten els posaré un exemple: en el Consell de Menorca es va debatre aquesta qüestió i es va demanar que el president del Consell de Menorca sol·licités aquesta conferència de presidents, i el vot va ser contrari. No pot ser aquest el camí. Per què?, per no fer enfadar el Sr. Bauzá? Nosaltres no podem fer aquest plantejament.

Insistim: per damunt de tot açò era una conferència institucional al marge de partits polítics, en què hi ha presidents de tots els colors polítics, i ho hem de posar en valor, açò. Per tant demanam, des d'aquesta àrea de responsabilitat que representa dirigir institucions en moments molt difícils, que hi pugui haver aquesta capacitat.

La idea de l'acord també l'hem repetida més d'una vegada, i ja acab. Hem anat veient no només que no s'ha escoltat els presidents dels consells insulars, hem vist com s'han menyspreat els sindicats, com no s'ha escoltat una bona part de l'empresariat, hem vist com s'han creat fortes tensions en educació, en sanitat; hem vist que d'una manera deliberada hi ha hagut atacs a qui estimava i defensava la nostra llengua. O s'han oblidat de les persones més necessitades, com les del tercer sector, quan no hi ha hagut cap proposta.

Demanam per tant que hi hagi acords, demanam al president del Govern que canviï el seu plantejament, que treballi en la recerca d'aquests acords, amb les entitats socials i econòmiques però també amb les institucionals, i aquí els diferents presidents dels consells insulars tenen un paper fonamental, que demanam que també l'exerceixin a l'hora de defensar els equilibris i la importància de tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons.

Aquesta presidència entén que s'aprova per assentiment. Estan d'acord tots els portaveus?

V. Informe sobre el compliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici del 2011.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que correspon a l'informe sobre el compliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears per a l'exercici 2011.

Sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe sobre el compliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears aprovat per la Mesa de dia 21 de març proppassat, i enviat oportunament als grups parlamentaris.

Aquesta presidència demana a la cambra si hi ha assentiment en l'aprovació o, en cas contrari, passaríem a votació. Hi ha assentiment?

Idò moltes gràcies, i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
